No. 2810 Woensdag 6 Januari 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Uit het leven der Prinses.

Prinses Juliana en ons Nederlandse volk.

Met grote spanning werd zowel ten hove als onder de bevolking einde April 1909 de geboorte van een telg uit het Huis van Oranje tegemoet gezien en een grote vreugde heerste alom, toen in de morgen van 30 April bekend werd, dat H.K.H. Prinses Juliana was geboren.

Door tussenkomst van de Raad van Ministers had de Koningin in haar Kerstboodschap van 1908 aan haar volk kennis gegeven van de blijde verwachting ten hove.

Tegen 7 uur des morgens was in het paleis aan het Noordeinde te 's-Gravenhage de hofmaarschalk in het vertrek der journalisten binnengetreden met de verheugende mare.

Bij Koninklijk Besluit van 30 December 1908 was bepaald, dat het jonggeboren koningskind de naam Oranje-Nassau zou blijven dragen, gevolgd door die van Mecklenburg. Zo heette de jonggeborene dus H.H.K. Juliana Louise Emma Maria Wilhelmina, prinses van Oranje-Nassau, hertogin van Mecklenburg.

De prinses werd geheten naar de Stammoeder der Oranjes, die geëerd en geroemd werd als moeder der zonen, wie Nederland zoveel te danken had.

Juliana werd 15 Februari 1506 geboren op het kasteel der graven van Stolberg—Wernigerode, dicht bij Den Harz gelegen, uit de echt van graaf Botho van Stolberg en Anna van Königstein. Daar de graaf wegens zijn ambtsplichten — hij was raadsheer van de Kardinaal Aartsbisschop Albrecht van Maagdenburg — veel op reis was, heeft de taak van Juliana's opvoeding in de hand harer moeder gelegen.

Juliana is al zeer vroeg gehuwd — op 17-jarige leeftijd — met graaf Philips van Hanau. Reeds zes jaar later stierf de jonge graaf. Er waren toen reeds uit dit huwelijk vijf kinderen geboren, waarvan bij de dood van Philips van Hanau nog twee in leven waren.

De jeugdige weduwe hertrouwde in September 1531 met de zeven-en-veertigjarige weduwnaar graaf Willem van Nassau, bijgenaamd De Rijke. Het prachtige slot Dillenburg aan de Lahn werd de nieuwe woonplaats en bleef dat tot aan Juliana's dood. Aan graaf Willem schonk zij nog zeven dochters en vijf zonen. De oudste van die zonen was onze Prins Willem.

Zij ontving een Roomse opvoeding, doch is later protestante geworden.

De Prinses is voorts genaamd Louise, naar de nicht van Koningin Wilhelmina en Prins Hendrik, de groothertogin van Baden, geboren prinses van Pruisen. Emma werd ze genaamd naar de KoninginMoeder en Maria naar haar grootmoeder van vaders zijde; Wilhelmina naar haar moeder.

Er heerste groot enthousiasme onder de bevolking en ouderen herinneren zich de geestdrift waarmede de kleine o.a. te Amsterdam het eerst werd ingehaald.

Van jongs-af, als klein meisje reeds, had de Prinses de lieve hartelijkheid van haar grootmoeder Koningin Emma en de vriendelijke spontaneïteit waarmede Prins Hendrik zich bemind maakte.

„Juliaantje" werd ze door het volk met een zekere hartelijke vertrouwelijkheid genoemd, zelfs toen de prinses groot geworden was en naar Leiden ging.

Haar genegenheid voor de Koningin-Moeder, haar liefde voor Prins Hendrik kwam spontaan telkens en telkens aan het licht en zo plotseling kon haar hartelijkheid aan de dag treden. Wie van nabij haar mocht gadeslaan bij koninklijke bezoeken, bij feesten ten hove, bij officiële ontvangsten bewaart een diepe, lieve indruk aan het ongekunsteld open optreden van de jonge vrouw, die iedereen dadelijk voor zich innam.

Tot haar meerderjarigheid deed hare Koninklijke Moeder haar geen ereposten innemen als beschermvrouwe, erevoorzitster e.d. en zoveel mogelijk werd de Prinses tevens van officiële verplichtingen vrijgesteld. Haar opvoeding droeg het karakter van degelijkheid en eenvoud. Met wijs beleid en liefde werd deze opvoeding voltooid.

Het is kenmerkend voor haar karakter en haar opvoeding, dat Prinses Juliana graag een kind, een meisje wilde zijn als alle andere kinderen en meisjes. Ze ging gaarne onopgemerkt winkelen, ze zat in het buitenland graag in een tram als een gewoon mens en stoorde zich dan weinig aan strenge hofetiquetten. Toen ze later te Leiden studeerde, heeft ze haar studietijd ook temidden harer vriendinnen doorgebracht.

Ze heeft met hart en ziel deel genomen aan het clubleven in de V.V.S.L., onderwierp zich als eerstejaars aan de regelen voor het noviciaat, heeft, als anderen, haar „Jaarlied" vervaardigd, dat door de commissie met de eerste prijs is bekroond. Als kind reeds had ze vlot en geestig bijvoorbeeld St. Nicolaasversjes gedicht en dichtjes bij andere gelegenheden vervaardigd.

Meermalen hebben we momenten uit haar leven, haar opvoeding, haar studententijd weergegeven, hoe ze o.a. zangles kreeg van Catharina van Rennes, bij welke lessen meermalen de Koningin-Moeder verscheen.

Drie jaar heeft de studietijd der Prinses te Leiden geduurd. Met twee vriendinnen bewoonde zij de villa 't Waerle te Katwijk aan Zee in die dagen en kwam dagelijks per auto naar Leiden.

Bij haar afscheid op 31 Januari 1930 werd haar het doctoraat honoris causa in de letteren en wijsbegeerte verleend, nadat zij zich op eigen verzoek aan meerdere tentamina had onderworpen.

Prof. dr. J. Huizinga was haar promotor en verklaarde o.a.:

„In de doctorsbul, die u aanstonds zal worden aangeboden, zal Uwe Koninklijke Hoogheid kunnen lezen, welke de eigenschappen van geest en aanleg zijn geweest, die in haar de Senaat het meest hebben getroffen. Het diploma vermeldt „een uitnemende ijver, de lust tot onderzoek, helder begrip" en ten slotte „oorspronkelijkheid van geest". De leider van het dispuut op „'t Waerle" zou dat alles nog met een enkel woord wensen toe te lichten, en hij is er zeker van, dat allen, die aan die avonden van levendig gesprek mochten deelnemen, met hem zullen instemmen.

Uitnemende ijver en lust tot onderzoek. — Zij wortelen, schijnt het ons, in een geestdrift des harten om toch vooral de dingen waarlijk goed te verstaan, niet slechts oppervlakkig, ze tot op de bodem te doorgronden. Een behoefte, die het u zelve soms moeilijk maakte, om bij uitspraak vrede te vinden, en anderen, om u te overtuigen.

Helder begrip — Hoe dikwijls verried het zich in de vorm van een zin tot nauw wegende critiek. Uw promotor weet het bij ondervinding, hoe goed men tegenover u moet toezien, om zelfs niet in schijn met zichzelf in tegenspraak te komen. Want het ontgaat u niet, en dan moet de ander maar zien, dat hij zich rechtvaardigt!

Oorspronkelijkheid van geest. — Wanneer een vraag van alle kanten bekeken scheen, dan kwam meer dan eens de prinses met een „ja, maar", dat onaangeraakte gronden aanroerde, en al het verworvene weer op losse schroeven zette. Meestal bleek dan zulk een opmerking gesproten uit die zucht, om van het bijzondere door te dringen tot 't algemene die van zoveel gewicht is voor hetgeen men noemt wetenschappelijke zin."

Een stempel van diepe ernst des levens heeft zowel de dood van de Koningin-Moeder als het plotseling overlijden van haar Vader, tijdens haar afwezigheid, op de jonge vrouw gemaakt.

Kroonprinses.

Steeds inniger is de band tussen Kroonprinses en volk geworden, vooral na haar meerderjarigheid en nadat zij, door de betreurde dood van Prins Hendrik en Koningin Emma, beider werk voortzette. Tredend in het voetspoor harer Koninklijke Moeder, heeft zij veel gedaan om nood te lenigen, om hulp aan zwakken en behoeftigen te bieden. Zij nam het initiatief tot de oprichting van het Crisiscomité, waarvan zij 't erevoorzitterschap aanvaardde en iedereen weet, dat zij veel méér deed dan alleen haar naam aan het comité te geven. Zij arbeidde in het paleis aan de Kneuterdijk zelf mede en schrok niet voor eenvoudig werk terug.

Meer en meer trad zij ook representatief op. In het buitenland werd haar persoon en haar optreden zeer gewaardeerd, o.a. in Duitsland, Engeland, Frankrijk, Zwitserland en de Skandinavische landen. Toen de vuurramp ons Nederl. paviljoen op de Koloniale Tentoonstelling te Parijs trof, heeft haar daadwerkelijke belangstelling er ontzettend veel toe bijgedragen, dat ons paviljoen herbouwd werd.

Toen, na de dood van Prins Hendrik, de Koningin met haar Brussel en de tentoonstelling bezocht, was H. K. H. een der laatste die Koningin Astrid vergezelde op haar zegetocht tussen haar volk. De Prinses reeds naast haar, met de Koning tegenover haar, naar 't grootse ruiterfeest en niemand zal toen gedacht hebben, dat zo spoedig daarop een dezer vorstelijke vrouwen de doodslaap zou ingaan. Prinses Juliana heeft die dag en des avonds op het vorstelijk bal, dat adellijk Brussel aan zijn vorstenhuis aanbood, aller harten voor zich gewonnen door hare vorstelijke lieftalligheid en geestige spontaneïteit. De koning opende met haar de dans.

Ons volk heeft met de Kroonprinses meegeleefd en verheugt zich nu te meer, dat er blijdschap is gekomen in het paleis, waar in de latere jaren zoveel droefheid haar intrede deed.

Leve Prinses Juliana!

OP DE HUWELIJKSDAG
van
PRINSES JULIANA VAN ORANJE-NASSAU-MECKLENBURG.
met
PRINS BERNARD VON LIPPE-BIESTERFELD

Met oprechte en diepgevoelde vreugde leeft heel het Nederlandse Volk mee op de dag van morgen in de huwelijksvoltrekking van onze geliefde Prinses en troonopvolgster.

De toewijding van Hare Majesteit de Koningin, die op zulk een waardige wijze Prinses Juliana tot haar toekomstige taak heeft voorbereid, kan ons niet doen vergeten, dat een gelukkig huwelijk de algehele vervulling was van de wensen van Nederlands trouwe onderdanen met betrekking tot de toekomst van Land en Vorstenhuis.

Dat de zo moeilijke keuze van een gemaal onder de wijze voorlichting mocht geschieden van de Koninklijke Moeder is een waarborg te meer, dat wij terecht dit huwelijk toejuichen, waardoor voor dynastie en volk thans nieuwe en verblijdende uitzichten worden geopend.

De Prins van Lippe — Biesterfeld wien voortaan aan de zijde van de Prinses een zo bevoorrechte plaats zal zijn aangewezen, zal — wij mogen het vertrouwen — de man blijken, om aan de Prinses het geluk te verzekeren, dat aan een koninklijk huis, niet minder dan in de bescheiden woning van de geringste onderdaan, wordt gewaardeerd en — menigmaal helaas vruchteloos — wordt verlangd.

De wetten des lands veroorloven niet aan Prins Bernard, in de toekomst als mederegent van de latere Koningin Juliana ten onzent op te treden. Maar ook zonder hierin ook maar voor het geringste van de grondwettelijke voorschriften af te wijken, kan toch de Prins velerlei en rechtmatige invloed uitoefenen ten bate van de openbare zaak.

Door zijn voorbeeld, door zijn beleid en kunde, door zijn ijver en toewijding in dienst van het nieuwe vaderland.

Door zijn trouwe zorg om — wat wij als 's Hemels gunst afsmeken — de toekomstige erfgenamen van de Nederlandse prinsen die voor het onafhankelijk en vrij voortbestaan van het Nederlandse volk, als zo menige hunner Voorzaten, bloed en leven veil hebben!

Zo zij het!

Curaçao bij de geboorte van de Prinses.

Het is deze maand juist 28 jaar geleden, dat ons eiland werd verblijd met het heuglijk bericht, dat H.M. de Koningin in blijde verwachting was.

De Amigoe gaf op 23 Januari de mededelingen weer, die officieel op 21 December d.a.v. in de Tweede Kamer waren afgelegd, en medio Februari werd een Damescomité samengesteld om aan H.M. een passend geschenk namens Curaçao aan te bieden.

Het waren slechte dagen voor Curaçao, vanwege de moeilijke toestand met Venezuela. Heel veel werd van een inzameling niet verwacht en de Amigoe adviseerde dan ook om het maar met een eenvoudige bloemenhulde te laten.

Toch werd er f 823.30 opgehaald en men hield zelfs later nog een saldo over van f 362,50, wat volgens verlangen van H.M. op Curaçao en de eilanden aan liefdadige doeleinden werd uitgegeven.

Het geschenk wat bij deze gelegenheid aan H. M. was aangeboden, bestond uit een pañal, een fijn bewerkte linnen doek, om over de arm te slaan, wanneer men het koningskind droeg. In een mahoniehouten doos werd deze aan H.M. aangeboden.

Het was Vrijdagmorgen 30 April omstreeks half 9, toen een oranjewimpel op het Gouvernementshuis omhoog ging.

Door velen werd dit veelbetekenend teken begrepen; maar was het nu een prins of een prinses? Tegenstrijdige berichten ging daaromtrent rond, totdat heel spoedig de feestcommissie officieel werd ingelicht dat er een prinses geboren was.

Spoedig hingen nu vlaggen en wimpels uit schepen en huizen en het fort met de drie in de haven liggende oorlogschepen, de Gelderland, de Utrecht en de Ruyter gaven hun salvo van 51 schoten; de klokken beierden en het volk juichte en jubelde en wenste elkander geluk.

Binnen een kwartier liepen alle scholen leeg en de straten vol en binnen een uur was Curaçao in feestdos. Muziek en orgels verhoogden nog de vreugde, die reeds zo buitengewoon groot was om de Koningin, die moeder gewroden en de Prinses die geboren was.

De eerste plechtigheid had plaats 's middags kwart over drie. Op het plein binnen het fort Amsterdam werd toen de Oranjeboom geplant. De Kapitein van het Garnizoen van Hombracht hield in tegenwoordigheid van vele dames en Heren een lange rede over het huis Oranje, waarop een als bruidje geklede jongedame de boom plantte en met drie schoppen aarde doopte.

Kort daarop trok een optocht door de stad, door de militairen ontworpen. Voorop de muziekwagen met allerkoddigst geklede muzikanten, de orkest-directeur in 't zwart in 't midden met hoge zijden en witte handschoenen. Daarna kwam de ruiterij met steigerende paarden op twee benen als erewacht van de Lepelaar, die op hoge rode poten, de kop gekroond met een koningskroon deftig met de troep meestapte. De pret was al in volle gang, aldus het Amigoeverslag, toen log en zwaar een olifant verscheen die op commando van de kornak met de slurf salueerde. Een apenkooi volgde met apen die onder de mensen hun kunstjes vertoonden, net echt. Ze werden door een zigeuner in bedwang gehouden. De nodige clowns zorgden verder voor de grappen.

De militairen hadden eer van hun werk. Jammer was het dat 's avonds bij het afrijden van de rifbrug, door een ongeluk drie uit de wagen vielen, twee de armen braken en een het hoofd verwondde.

's Avonds was heel Willemstad aardig verlicht door illuminatie van particulieren.

De geillumineerde Hr. Ms. Utrecht, die aan het einde van de haven lag vormde een mooie achtergrond voor al dit feestgedoe. Aan weerskanten van de haven was het concert en om 9 uur begon het vuurwerk.

Uit eigen beweging hadden een 30 jongelui een fakkeloptocht samengesteld die door de straten trok, voorafgegaan van strijkmuziek en zo bleef het tot laat in de avond druk in een prettige stemming als voorbode van de volgende dag waarop het officiële feest zou plaats hebben.

Om half negen was het parade; om kwart voor tien openbaar gehoor met een keurige rede van Mr. Nuyens, de latere Gouverneur. Om half elf aubade der schoolkinderen.

Voor de Gouverneur had zich een erewacht van ruiters gevormd, die met hun rijkunst gevaarlijke toeren verrichtten, waarbij 's middags nog een ruiter in het zand beet en een eind werd meegesleurd.

Heel veel belangstelling trok de wedloop over een geimproviseerde schipbrug met losse planken, waarbij menigeen een duikeling maakte.

's Middags was het grote optocht. De muzikanten van Sta. Rosa openden de stoet, waarop een jongelingen-afdeling volgde van het AN.V. in sportcostuum, met een allegorische groep van de Nederlandse Maagd.

Dan volgde een imitatie van de gouden koets, in rozen, waarin de Koningin met twee pages. Achter deze een sneeuwwitte wagen met oranjebloesem gevolgd door een Oranjewagen, hulde brengend aan Koningin en Prinses.

De hulde van Curaçao bestond uit een prachtwagen van louter rozen en een groene wagen betekende de hoopvolle toekomst voor Vorstin en Vaderland.

Een lange rij rijtuigen opende nu de stoet van de Marine. Eerst de gymnasten van H.M. Utrecht in wit sportcostuum met blauwe sjerp. Aan linten in de nationale kleuren trokken zij een zegekar waarin een engeltje met zilveren vleugels en gekroond met oranjebloesem.

Na dit ernstige stuk ging onze Marine in het grappige over met een Zeppelin op een ossewagen en de waarschuwing erbij: In de XXe eeuw, de eeuw van vernuft worden alle heren verzocht pantserhoeden te dragen. Nog volgde een oude reiswagen, waarin een jolig paartje het erg druk had en men vertelde dat er nog een schreeuwend kindje bij was.

De stoet werd gesloten met een paard achter de wagen en een ijskarretje of zo iets.

Deze stoet had vanzelf sprekend veel bekijks.

Maar na de ontbinding moest de ossenwagen ergens uit een zijstraat gehaald worden, daar ze het begeven had. Maar het was de Jantjes meer te doen om hun Zeppelin, of de man met de ijzeren pantserhoed die er boven in zat. Op hun handen droegen ze het gevaarte het het Brionplein op, waar het luchtschip nog eerst een landing maakte. Maar het was weer spoedig boven de grond, toen de brug op en daar lag het gevaarte in het water.

Oneerlijke concurrentie, zo merkte de Amigoe-redacteur op, kunnen de Jantjes niet uitstaan; een schip hoort in de zee en niet in de lucht.

's Avonds werd weer de verlichting ontstoken; het Duitse schip Patagonia gaf het vuurwerk; om acht uur was het fakkeloptocht met een taptoe voor het Gouvernementshuis en een Gouvernementsbal besloot de avond.

Zo vierde Curaçao de geboorte van het gelukkig Koningskind, van wie we morgen het huwelijk vieren.

Laat wapp'ren de vlaggen, luid klinke muziek,
Nu viere men feest in den lande,
Nu zich de Prinses, door de liefde bekoord,
Gaat binden met innige banden.

Wij heeten hem welkom, den jeugdigen Prins,
Die Haar het geluk moge geven
Van liefde en vrede, van steun en van trouw,
Het zuiverst geluk in dit leven.

Wij weten dat wij de Prinses en den Prins
Geen beter geluk kunnen wenschen
Dan 't vredig geluk van den huislijken haard,
't Geluk van eenvoudige menschen.

Nu denken wij niet meer aan dagen van rouw,
Nu mogen de zorgen verdwijnen,
Nu zal door de liefde, de eenheid, de kracht,
De toekomst weer zonnig gaan schijnen.

HERMAN KRAMER.

De Geestelijke Crisis.

We hebben enkele weken geleden een lans gebroken voor onze Curaçaose Kunstkring.

Aanleiding daartoe waren enkele uitvoeringen van prima kunstenaars, die avonden gaven van hoog gehalte, maar waarbij de zalen akelig en beschamend leeg waren.

Maar de bioscopen trekken elke avond een grote belangstelling, vooral als het filmen zijn, die bij de grond blijven en van de hersenen van het publiek geen enkele inspanning eisen.

Het schijnt echter een algemeen verschijnsel te zijn van onze decadenten tijd, dat ondanks onze zo hoog geroemde cultuur en beschaving, ondanks onze voortschrijdende wetenschap, waarvoor men millioenen en millioenen per jaar uitgeeft, het culturele peil op een beangstigende wijze aan het zakken is.

De commissaris der Koningin in Groningen wees er onlangs ook op in een rede ten bate der Groninger orkest vereniging, dat ondanks de crisis, de voetbalvelden tienduizenden trekken, tegen prijzen, waaraan hoogstaande orkesten zelfs niet durven denken. De „zesdaagsen" rijzen als paddestoelen uit de grond. Geen plaats van betekenis, of zij heeft haar eigen wielerbaan en het geld speelt dan geen rol. Maar voor werkelijke uitingen van een beschavingsleven, voor daden die de cultuur van een volk uitmaken is nagenoeg geen belangstelling meer.

Bouwt scholen, zo riep men 40 jaar geleden en ge zult de gevangenissen kunnen opheffen, ge zult de kroegen kunnen opruimen en de kunst en de beschaving zullen hoogtij vieren. De gevangenissen zijn niet opgeruimd, integendeel, ondanks de uitbreiding er van, tobben we nog steeds met celruimte; de kroegen ze mogen misschien in aantal zijn afgenomen, het peil van de ontspanning, dat er voor in de plaats is gekomen, staat niet heel veel hoger. En de kunst en wetenschap ze werden nooit zo zeer als assepoester behandeld dan in onze dagen.

De beschaving die onze tijd biedt, is wel van een zeer minderwaardige gehalte en erkend moet worden, dat zij die leiding te geven hebben aan de volksmassa, mede schuldig zijn aan deze algemene verwording en geestelijke decadentie, omdat zij niet als leiders, maar als slaafse volgelingen van de massa, deze willen dienen.

De pers heeft aan deze ontaarding van de massa niet weinig schuld, door haar dwaze ophemeling van personen, die zich noch voor de cultuur noch voor de wetenschap ook maar enige verdienste hebben verworven, maar door allerlei banaliteiten favorieten werden bij de domme

massa. Terwijl figuren, die werkelijk door buitengewone prestaties wetenschap en kunst hebben gediend, nauwelijks worden genoemd.

Grote sommen gelds worden besteed voor allerlei dwaze sportexcessen. In de afgelopen dagen werd er in Kopenhagen een zesdaagse gehouden en met kostbare telegrammen werd de massa ieder uur van de dag op de hoogte gehouden van de stand, van de premies, van de klassementen en hoe dergelijke dingen verder heten.

Onlangs was ook in New York een zesdaagse gaande en is zelfs een speciale dienst georganiseerd, die ons bijna elk uur van de dag op de hqogte hield van de stands der verschillende koppels. Elke verandering werd onmiddellijk over de gehele wereld geseind en honderd duizende guldens worden daaraan ten koste gelegd.

In Rotterdam waar wel van alle Nederlandse steden het meest onder de crisis geleden wordt, waar nooit een orkest of een toneelgezelschap een bestaan kon vinden, waar de handel stil ligt en het havenleven kwijnt, kan men wel de millioenen vinden, nodig voor de bouw van het grootste stadion van Nederland, waarmee Amsterdam de loef moet worden afgestoken.

Waar gaan we heen?

We spreken en lezen veel over de crisis. De stoffelijke nood van tienduizenden is geweldig groot.

Maar ver boven die materiële noden, gaat de geestelijke nood van de massa. Het hart van het volk gaat uit naar spelen en naar brood, zoals we zagen bij de Grieken en Romeinen, toen zijn in de periode van verval kwamen. Ook toen stond er te Rome een Romeins senator op, de Groningse Commissaris der Koningin herinnerde er zijn bovenvermelde rede nog aan, die klaagde, dat het Romeinse volk voor de wetenschap en voor de kunst geen belangstelling meer had en alleen nog oog had voor de spelen en voor haar materiële behoeften. En hij voorspelde de ondergang van het Romeinse Rijk en de geschiedenis heeft aan zijn woorden recht gedaan.

Ook het hart van het volk gaat uit naar spelen, naar banale genoegens, maar voor kunst en wetenschap, is het niet warm meer te krijgen.

De benauwing van zijn tijd wil men ontlopen, door zich over te geven aan spel en vulgaire genoegens.

Maar zo ontkomt men in de moeilijkheden niet. Naast de economische ontreddering, kweekt men nu ook nog een geestelijke ontreddering en men vergeet de crisis, inplaats dat men haar tempert.

Het is alles schijn, klatergoud, wat de wereld biedt.

Laat ons eten en drinken en vrolijk zijn want morgen...

Ja, wat wacht ons morgen?

De morgen die deze dwazen wacht, brengt niets anders dan een bittere, pijnlijke teleurstelling.

Wat de wereld aan genot, aan verpozing biedt, kan een ogenblikje boeien, vasthouden, maar het vergaat alles. En laat niets na, dan een treurige herinnering en een bittere nasmaak.

Dat is het vreselijke van deze tijd, dat men midden in de zorgen en moeite zittende, roept om ijdele dingen die vergaan en niet wenst aan te nemen het Brood des levens.

Het volk zinkt wel diep.

Moge een spoedige geestelijke wedergeboorte, het nog tijdig tot inkeer brengen.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Het incident waar we ons laatste overzicht mee sloten, de kwestie van de Duitse vlag bij de feestviering in Nederland is, naar de Duitse radio meldde, tot voldoening van beide partijen opgelost. We willen het hopen. Want niet het minst voor Prins Bernhard was het een onverkwikkelijke historie, waarbij het onverkwikkelijke zeker van de Duitse zijde kwam.

Bij de verloving ging er hier en daar zelfs een stem op in de Nederlandse pers, dat, gezien de huidige toestanden in Duitsland, met het oog op een huwelijk van de prinses, men liever zou gezien hebben dat de blik niet naar de oosterburen van Nederland was gericht geweest. Maar Prins Bernard wist door zijn innemende persoonlijkheid dit pessimisme spoedig te verdrijven en zijn groeiende populariteit had ons al doen vergeten dat hij Duitser was, nog vóór dat officieel door de Staten Generaal hem het Nederlanderschap was toegekend.

Prins Bernard zelf heeft in de oplossing dezer kwestie een zeer actieve rol gespeeld. Zelfs heeft de Prins (die alvorens het Nederlanderschap te verwerven lid van de lijfgarde van Hitler was) Hitler per speciale koerier verzocht om de ingetrokken passen terug te geven. Tevens dat Duitse bladen verontschuldigingen zouden aanbieden voor de aanvallen. In de brief wordt tevens gemeld, dat de Prins persoonlijk de gemelde anti-Duitse incidenten heeft onderzocht en heeft bevonden dat de aanvallen ongegrond waren.

Maar zelf heeft de Nederlandse regering ook stappen gedaan bij de Duitse en gewezen op het karakter van het huwelijk wat een zuivere familiegebeurtenis is en waarbij geen sprake zijn kan van het Duitse volkslied naast het Nederlandse. Ook drukt de Nederlandse regering haar bevreemding uit dat door Duitsland in zake de vlagincidenten niet eerst bij de regering in Nederland is geinformeerd.

Verder heeft de regering in Nederland de volgende verklaring gepubliceerd:

Herhaalde malen heeft het betreurenswaardige feit zich voorgedaan, dat de Duitse vlag, welke door de hier vertoevende Duitsers wordt uitgestoken ter ere van het a.s. huwelijk van Prinses Juliana met Prins Bernhard, wordt neergehaald.

Ter algemene kennis wordt gebracht, dat de Swasticavlag, als zijnde de nationale vlag van het Duitse Rijk, recht heeft op respect en bescherming der Nederlandse regering.

Verder heeft de regering posten geplaatst bij de verschillende Duitse vlaggen, een overigens dure beweging ter handhaving van de geheel uitzonderlijke maatregel, dat de tegenwoordige Duitse regering indertijd de oude Rijksvlag is gaan vervangen door een partijvlag.

In de Duitse zenders werd niets medegedeeld van het antwoord onzer Nederlandse regering, wel van een interview, wat Prins Bernhard had met het Duitse Nachrichtenbureau; waarin hij zeide, dat hij als geboren Duitser geen kleinering van de Duitse vlag kon goedkeuren en er geen prijs op stelde dat in zijn aanwezigheid het Lippe lied gezongen werd als ersatz voor het Duitse volkslied. Ofschoon hij aan Duitsland veel te danken had, gevoelde hij zich thans geheel Nederlander en wenste dat de goede verhoudingen tussen Duitsland en Nederland op geen enkele wijze zouden gestoord worden.

En hiermede, aldus de Duitse zenders, kan het incident als geëindigd worden beschouwd.

Een ander Duits incident van veel ernstiger aard heeft dezer dagen plaats gevonden in de Spaanse wateren.

Onze lezers weten dat met de kerstdagen door de Roden het Duitse S.S. Palos is opgebracht naar de haven van Bilbao. De Duitse kruiser Koeningsbergen heeft nu wel het schip teruggekregen, maar niet een passagier en de lading. Inde ira.

Eerst heeft de Duitse marine toen getracht het Spaanse S.S. Soton op te brengen, maar dit schip wist zich op de kust te zetten. Daarop werden 2 Spaanse schepen opgebracht en verklaarde de commandant van de Duitse zeemacht, dat alle schepen zullen worden opgebracht, wanneer de passagier en de vracht van de Palos niet zullen worden vrijgegeven.

Verschillende Europeese bladen hebben hun ernstige bezorgdheid en afkeuring uitgedrukt over dit optreden van Duitsland, dat natuurlijk weer tegenmaatregelen uitlokt. Er is althans weer een Duits schip de Pluto door de Spaanse regering aangehouden.

Ook Engeland heeft te klagen over het aanhouden van schepen, eerst van de Blackhill, die beschoten werd en daarna van een schip dat beladen met sinaasappelen op weg was naar Engeland.

Dan is er verder nog een Russisch schip naar Cadix opgebracht.

We hebben thans dus in Spanje niet alleen een landoorlog, maar ook een zeeoorlog van de verschillende mogendheden.

Dezer dagen is de non-interventiecommissie weer bij elkaar gekomen. Maar van uit Italie zijn nog juist even daarvoor 4 á 500 man naar Spanje vertrokken.

Overigens is Italie dezer dagen in de Spaanse kwestie heel wat kalmer als Duitsland. Vermoedelijk om het Middellandse Zeepact, wat het met Engeland heeft afgesloten. Vandaar ook dat Italie meer schijnt te voelen voor het Frans — Engelse voorstel als Duitsland.

Van internationaal belang is ook het optreden van de verschillende bisschoppen tegen het Bolsjewisme.

Elders in dit blad hebben we al melding gemaakt van de brief van de Venezolaanse bisschoppen. Sinds de regering Gomez maakt het communisme ongestoord propaganda en met succes; want het is er nog nimmer zo onrustig geweest als de laatste 10 maanden en bij de nog steeds aanhoudende staking in de petroleumvelden schijnen communistische stokers niet vreemd te zijn.

Ook de Anglicaanse bisschop van Canterbury en de Belgische bisschoppen hebben daartegen gewaarschuwd. Maar opmerkelijk is dat deze evenals de Paus er op wijzen, dat we geenszins voor het dilemma staan of Communisme of Fascisme (Nationaal-Socialisme). Dit blijkt trouwens ook wel uit het Nieuwjaarsschrijven der gezamenlijke Duitse bisschoppen, dat zij de strijd van het Nat. Soc. tegen het communisme onderschrijven, maar protest aantekenen tegen die kringen, die beweren, dat de katholieken samengaan met de communisten. In het bijzonder gaan de bisschoppen in tegen de Duits Blau bund beweging die de jeugd van de Kerk willen verwijderen.

We willen thans nog eens heel bijzonder aandacht schenken aan een rede van President Roosevelt, waar de wereldpers van de vorige week geen aandacht aan geschonken heeft, maar welke we te horen kregen uit het weekoverzicht van de Kath. Radio Omroep Zondag l.l.

Het thema van Roosevelt, waarover hij in Buenos Aires reeds sprak, wordt door deze president meer en meer uitgewerkt en thans heeft hij er weer op gewezen, dat alleen de offervaardigheid van de godsdienst en het geloof in de Christus naar de vrede leiden kan.

Haast hetzelfde schreef Paus Leo XIII reeds op 20 Juni 1894 in de volgende bewoordingen:

> Welnu, het is onmogelijk, uit deze crisis te geraken en een tijdperk van vrede in te gaan, zonder de weldadige tussenkomst van Christus. Immers, om de eerzucht, de begeerte naar een anders goed en de geest van rivaliteit, deze drievoudige haard, waaraan de oorlog gewoonlijk ontbrandt, te onderdrukken, is er niets van meer waarde dan de christelijke deugden en vooral de deugd van rechtvaardigheid.

En in deze geest hebben de latere Pausen steeds voortgewerkt en gesproken.

Over de liefde voor de vrede van Z.H. Pius X behoeven wij hier niet eens te spreken, hij is er bijna het slachtoffer van geworden; ook behoeven wij niet te herinneren aan de vredesmissie, die werd uitgeoefend door Z. H. Benedictus XV tijdens en na de oorlog. Genoeg zij het, er aan te herinneren, dat hij als richtsnoer van de „rechtvaardige en duurzame vrede", die door hem in zijn nota van 1 Augustus 1917 werd afgesmeekt, aangaf, dat „het eerste en fundamentele punt zijn moet, dat in plaats van de materiële kracht de wapenen, de morele kracht van het recht trede."

Wat de roemrijk regerende Paus Pius XI betreft, van wie we thans iedere dag het overlijdensbericht kunnen verwachten, van zijn eerste Encycliek van 23 December 1922 af, gaf hij aan de wereld de verzekering: „aan het werk van het herstel der christelijke maatschappij en van christelijke pacificatie zullen wij al de levenskrachten wijden, die het de Heer zal behagen ons te schenken", terwijl hij „die ware volkenbond, die het christendom is" ten voorbeeld stelde.

Nu, na bijna 15 jaren van zijn pontificaat, kan de wereld van hem getuigen, hoezeer hij aan zijn levensprogram „de vrede van Christus in het Rijk van Christus te bevestigen" getrouw is gebleven. Door middel van een schrijven van Z.E. de kardinaal staatssecretaris Gasparri van 29 Juni 1926 bij gelegenheid van de achttiende sociale week der Franse Katholieken te Le Havre, sprak de H. Vader er zijn voldoening over uit, dat zij tot onderwerp gekozen hadden „de vrede in de internationale betrekkingen" daar hij tot zijn bitter leedwezen moest constateren, dat „de vrede van de laatste tijd meer een nominale dan werkelijke vrede geweest is, daar hij de ernstige moeilijkheden van de laatste tijd niet heeft kunnen wegnemen."

Deze opwekkende woorden herhaalde hij kort daarop voor de Katholieken der gehele wereld.

Maar nog in zijn laatste Kerstrede moest deze Paus getuigen, dat de pijnen zijner ziekte, nog niets waren in vergelijking van de pijn, welke hij voelde over de huidige toestand van haat en onrust over de wereld.

Mogen echter deze smarten en ook zijn aanstaande dood door God worden aangenomen als zoenoffer om aan de wereld die vrede te brengen, welke de Godsdienst, zoals Roosevelt zeide, alleen geven kan.

PROGRAMMA

der feestelijkheden ter eere van het huwelijk van Prinses JULIANA en Prins BERNHARD op de 7de Januari 1937.

Woensdag 6 Januari
12 uur 's middags
Officiële aanvang der feestelijkheden met klokgelui.

Straatmuziek in verschillende delen van Willemstad.

WILLEMSTAD.

WOENSDAG.

2 uur n.m. Optocht van verenigingen met vaandels en vlaggen, voorafgegaan door muziek, onder leiding van het feestcomité.

Afmars Wilhelminaplein. Route: Concordiaplein, Scharloo, Handelskade, Emmabrug, Breedestraat (Otrabanda), Sportterrein Mundo Nobo. Op het Concordiaplein wordt een ogenblik halt gehouden, teneinde op feestelijke wijze de naamsverandering van het CONCORDIAPLEIN in JULIANAPLEIN te doen plaats hebben.

4.15 n.m. Semi-finale der georganiseerde voetbal wedstrijden op Mundo-Nobo.

6 uur n.m. Lintendans op het Molenplein.

7.30 n.m. Muziekuitvoering op het Brionplein gevolgd door een openlucht filmvoorstelling.

9.30 Fakkeloptocht, voorafgegaan door muziek door de hoofdstraten van de stad. Afmarsch RIFBRUG.

HUWELIJKSDAG.

DONDERDAG.

9 uur v.m. Parade van Land- en Zeemacht op de Pietermaaiweg (Westeinde) gevolgd door een militaire mars door de hoofdstraten van Willemstad.

Watersport in de St. Annabaai.

10.30 uur v.m. 1. Zeilwedstrijd naar Piscaderabaai en terug. Start voor het Gouvernementsplein. Prijzen *f* 40.—, *f* 20,— en *f* 10.—.

2. Tobbenwedstrijd — Handelskade — Brionkade. Prijzen *f* 10.— *f* 7.50 en *f* 5.—

3. Zwemwedstrijd zelfde traject. Prijzen *f* 10.—, *f*7.50 en *f* 5.—.

4. Boegsprietlopen voor het Gouvernementsplein. Prijzen *f* 1.50.—.

Sportdemonstratie op het Sportterrein Rio Canario.

10.30 uur v.m. 1. Turndemonstratie, uit te voeren door de Vereniging Thesos.

2. Athlethiekwedstrijden bestaande uit:
100 meter hardlopen
1500 meter hardlopen
Speerwerpen
Hoogspringen, Polsstok verspringen, Kogelstoten en Estafette 4 × 100 meter.

Vervolg sportdemonstratie op het sportterrein Rio Canario.

2.30 uur n.m. Wielerwedstrijden bestaande uit:
1 engelse mijl — beginnenlingen. 2 eng. mijl — beginnelingen
1 eng. mijl — open
2 eng. mijl — open
5 eng. mijl — open

Prijzen: Herinneringsplaquetten en kunstvoorwerpen.

Volksspelen op Johannes van Walbeeckplein.

Mastklimmen — touwtrekken — Houtjes rapen, wedstrijden met hindernissen.

Prijzen: Geldprijzen, nuttige en kunstvoorwerpen.

4.15 uur n.m. Finale voetbalwedstrijd op Mundo Nobo.

Uitreiking prijzen. Herinneringsplaquetten en kunstvoorwerpen.

7.30 uur n.m. Muziekuitvoering op het Brionplein.

8.30 uur n.m. Gondelvaart in de St. Annabaai.

9.30 uur n.m. Groot vuurwerk op de Rifbrug.

EMMASTAD.

WOENSDAG.

4.30 uur n.m. The-concert uit te voeren door het IDO ensemble bij de club Asiento.

9 uur n.m. Taptoe — Muziek.

HUWELIJKSDAG.

Voor deze dag zijn geen afzonderlijke feestelijkheden georganiseerd door het Emmastad Comité om gelegenheid te geven voor aansluiting bij Willemstad en de districten.

Vrijdag 8 Januari.

4.30 uur n.m. Naar Julianadorp in versierde auto's voor een gezellig samenzijn der deelnemers.

9 uur n.m. Groot clubfeest in de Societeit Asiento.

TWEEDE DISTRICT.

WOENSDAG.

7 uur n.m. Bioscoopvoorstelling op het plein bij de school op St. Maria.

HUWELIJKSDAG.

DONDERDAG.

9 uur v.m. Wedstrijd op ezels: Weg Hato bij Kerk Sta. Maria.

Prijzen *f* 25.—, *f* 15.— en *f* 5.—

Wielrennen op Montagne.

Hek Klein St. Joris naar Politiepost Montagne — 1 Kilometer.

Prijzen *f* 25.— *f* 15.— en *f* 5.—.

4 uur n.m. Voetbalwedstrijd op het voetbalveld Jongbloed. Prijs een gedenkbeker.

Wedstrijd op paarden bij het voetbalveld Zapateer. Twee prijzen van *f* 25.— of luxevoorwerpen.

7 uur n.m. Bioscoopvoorstelling op het kerkplein Sta. Rosa.

DERDE DISTRICT.

HUWELIJKSDAG.

DONDERDAG.

8.30 uur v.m. Wedstrijd op paarden — ASUNCION — DOKTERSTUIN.

Prijzen van *f* 15.—, *f* 10. en *f* 5.—.

10 uur v.m. Wedstrijd op ezels — ASUNCION — DOKTERSTUIN.

Prijzen van *f* 10.— *f* 5.— en *f* 2.50.

11.30 uur v.m. Wedstrijd op rijwielen ASUNCION — DOKTERSTUIN.

Prijzen van *f* 10., *f* 5.— en *f* 2.50.

DOKTERSTUIN VOLKSPELEN.

1 uur n.m. Zaklopen — Prijzen van *f* 3.—, *f* 2.50 *f* 2.— *f* 1.50 en *f* 1.—.

Prijzen voor groepen van 10 man — *f* 20 en *f* 5.—.

Touwtrekken voor volwassenen.

VOLKSSPELEN SPORTTERREIN BARBER.

2uur n.m. Hardlopen 100 meter. — Prijzen van *f* 2.50, *f* 1.50 en *f* 1.—

Hardlopen 300 meter. — Prijzen van *f* 5.—, *f*.250 en *f* 1.25.

Ver- en hoogspringen. — Prijzen van *f* 5.—, *f* 2.50 en *f* 1.—.

4 uur n.m. Vlieger-Wedstrijd. — Prijzen van *f* 7.50, *f*2.50 en *f* 1.— voor de mooiste vliegers.

5 uur n.m. Gecostumeerde voetbalwedstrijd.

Prijzen *f* 10.—, *f* 7.50, *f* 2.50 en *f* 1.—.

OP WESTPUNT.

9 uur v.m. Zeilwedstrijd — Prijzen van *f* 20.—, *f* 10.— en *f* 5.—.

11 uur v.m. Canowedstrijd. — Prijzen van *f* 10.—, *f* 7.50, *f* 5.— en *f* 2.50.

2 uur n.m. Wedstrijd op ezels. — Prijzen van *f* 10.—, *f* 5.— en *f* 2.50.

3 uur n.m. Ringsteken op ezels. — Prijzen van *f* 2.50.

4 uur n.m. Geblinddoekt naar het ei slaan. — Prijzen van *f* 1.—

5 uur n.m. Zwemwedstrijd. — 100 meter voor volwassenen. — Prijzen *f* 10.—, *f*7.50, *f* 5.— en *f* 2.50.

Zwemwedstrijd. — 50 meter voor jongens — Prijzen *f* 6.—, *f* 4.—, *f* 2.—, *f*1.— en *f* 0.50.

BOCA SAN MICHIEL.

8.30 uur v.m. Zeilwedstrijd. — Prijzen *f* 20.—, *f* 10.— en *f* 5.— voor grote zeilboten

f 10.—, *f* 7.50, *f* 5.— en *f* 2.50 voor kleine zeilboten.

11 uur v.m. Canowedstrijd — Prijzen als voor zeilboten.

7 ur n.m. Mastklimmen — Prijzen van *f* 1.—

4 uur. n.m. Zwemwedstrijd — Prijzen als voor Westpunt.

5 uur n.m. Lintendans.

OP JAN DORET.

2 uur n.m. Wedstrijd op ezels. — Prijzen van *f* 10.—, *f* 5.— en *f* 2.50.

2.30 uur n.m. Zaklopen. — Prijzen van *f*1.—.

Wedstrijd op paarden — Prijzen van *f* 20.—, *f* 15.—, *f* 10.—, *f* 5.— en *f* 2.50.

Uitdeling van geschenken aan onvermogende ouden van dagen in Willemstad en de buitendistricten op Woensdag 6 Januari.

Tractatie van de bevolking op bier aangeboden door de Heinekens Bier Brouwerij op Donderdag 7 Januari om 10 uur voormiddag op het Molenplein en naast het Restaurant Casa Nova (Willemstad), alsmede in de buitendistricten gedurende de volksspelen.

Openbaar gehoor ten Gouvernementshuize op Donderdag 7 Januari om 10.30 v.m.

Dankdiensten in de kerken der verschillende gemeenten. Zie nadere bekendmaking.

CURAÇAO.

Verduistering.

Als verdacht van verduistering van een damestas, welke in een autobus was achtergelaten, is door de Politie voor onderzoek in bewaring gesteld de 24-jarige chauffeur C.

Diefstal van een hond.

Aangifte werd gedaan van diefstal van een hond ten nadele van een alhier tijdelijk verblijvend koopman.

Poging tot doodslag.

Aan de Politiehoofdwacht is als verdacht van poging tot doodslag, c.q. poging tot zware mishandeling in bewaring gesteld, de 28-jarige K., die zekere V. met een scheermes een snede in de rug had toegebracht, naar hij beweerde met het doel hem te doden.

Mishandeling.

In de nacht van 31 December 1936 op 1 Januari 1937, is de 49-jarige S. door een persoon, hem bekend onder de naam Spiritoe, zodanig mishandeld dat opname van de man in verband met zijn bekomen verwonding aan achterhoofd en neus, noodzakelijk bleek.

Ingebroken.

In een winkeltje in kokswaren aan de Windstraat alhier is in de oudejaarsnacht ingebroken, door het openrukken van een venster, en zijn daar uit ontvreemd een paar stukjes kaas en worst, enige gekookte en ongekookte eieren, en 5 pakjes sigaretten. Naar de onbekende daders wordt gespoord.

Toegangsprijzen voor Voetbalwedstrijden

Naar de C.V.B. ons mede deelt, zullen de toegangsprijzen voor wedstrijden van de 6de en 7de Januari zijn:

Overdekte tribune *f* 0.50; open tribune *f* 0.25 en staanplaatsen vrij.

Comité „Emmastad" ter viering van het huwelijk van Prinses Juliana en Prins Bernhard.

Zoals reeds bekend gemaakt in het algemeen feestprogramma van het Hoofdcomité, zullen er op Emmastad ter gelegenheid van het huwelijk van Prinses Juliana en Prins Bernhard versieringen en illuminaties aangebracht worden en enkele feestelijkheden plaats hebben.

Wij hopen, dat ook vele belangstellenden van Willemstad en de andere districten, de versieringen in ogenschouw komen nemen, en delen hun daarom mede, dat zij tot dit doel gedurende de feestdagen Woensdag na 5 uur en Donderdag de gehele dag van harte welkom zijn op Emmastad en Julianadorp.

Op Woensdag 6 Januari zal er nabij de Club een concert gegeven worden door het IDO-ensemble, des avonds van 5 — 6.30 uur, waartoe wij vrienden en bekenden uitnodigen, terwijl des avonds van 9 — 11 uur St. Cecilia een concert zal geven, waarvoor bovenbedoelde uitnodiging eveneens van kracht is.

Ten slotte zal er op **Zaterdag 9 Januari** een groot feest plaats hebben in de Societeit „Asiento", op het clubterrein en de tennisbanen, waarvoor introducties zijn aan te vragen bij een der leden van het Comité „Emmastad", t.w. de Heren Ameschot, Beekes, Cohen, Dilg, van Doornen, van Dorp, Eerligh, Fuchslin, Haayen, van Leeuwen B.C., van Leeuwen P. H., Masthoff, van der Most van Speyk, Pereboom, Rustige, Vermeulen, de Visser, Zee.

Zonder introductiekaart zal op deze avond geen toegang verleend worden.

In het belang van een goede gang van zaken is de volgende verkeersregeling vastgesteld:

Het verkeer op Emmastad wordt stilgelegd op Woensdag 6 Jan. en op Zaterdag 9 Jan. van 4 tot 12 uur n.m. en van 4 uur n.m. tot 6 uur v.m. Zondag.

Snijwonde toegebracht.

Op het Brionplein is in de oudejaarsnacht de 36-jarige bootwerker O, terwijl hij geknield lag om de zegen te ontvangen, door een hem onbekende man, zonder dat er enige aanleiding toe bestond, met een mes in een der bovenarmen gesneden, met het gevolg dat in deze arm een diepe wond ontstond.

Lichte Aanrijding.

Op Zaterdag j.l. is nabij de Rifbrug de 65-jarige vrouw P. door een luxe-auto aangereden, met het gevolg dat zij een niet ernstige wonde aan haar linkeronderarm bekwam. De wond is door een dokter verbonden, waarna de vrouw naar huis kon gaan.

Met een mes in de rug gestoken.

Op Zondag 3 Januari is de 19-jarige C. tijdens een twist op de weg te Marchene met een mes in de rug gestoken, waardoor een vrij ernstige wond ontstond. Nadat hij in de Politiewacht Cas Chiquito voorlopig was verbonden, is hij per ambulance-auto naar het Sint-Elizabeths-hospitaal vervoerd en aldaar ter verpleging opgenomen. Tegen de dader zal proces-verbaal worden opgemaakt.

Deelname aan de feestviering door de bevolking.

Bij Gouvernementsbeschikking is bekendgemaakt dat, voor de Gouvernementsdiensten WOENSDAG vanaf 12 uur 's middags, DONDERDAG de gehele dag en VRIJDAGMIDDAG eveneens vanaf 12 uur 's middags als vrije dagen zullen worden beschouwd in verband met de feestviering van het huwelijk van de Prinses en de Prins.

Het Feestcomité dringt in aansluiting aan dit bericht er op aan dat de handelshuizen, winkelzaken en particuliere bedrijven dit voorbeeld zullen volgen en hun personeel op dezelfde dagen vrijaf zal geven. Ook particulieren worden verzocht zoveel mogelijk hun dienst personeel in de gelegenheid te stellen aan de feestviering deel te nemen.

Het Feestcomité spreekt nogmaals de hoop uit dat een ieder door het uitsteken van de vlag zal medewerken om onze stad een feestelijk aanzien te geven. Bij de eigenaars der winkelzaken in het bijzonder wordt er op aangedrongen hun winkels en etalages te versieren. Met genoegen heeft het Comité kunnen constateren dat reeds verschillende zaken met de versiering bezig zijn.

Feestprogramma van Bonaire.

Woensdag 6 Jan.
4½ uur n.m. VOETBALWEDSTRIJD tussen „Athletic" en „Jong Bonaire".
Aan iedere speler van het winnende elftal wordt een carton sigaretten uitgereikt.
7½ uur n.m. FAKKELOPTOCHT.
De optocht wordt voorafgegaan door aansteking van de verlichting van het naambord op het Julianaplein, hetwelk wordt aangekondigd door grote bommen.
De optocht wordt geopend door een auto met muziek, daarachter de volledige feestcommissie, daar achter de overige voetgangers en achter deze kunnen auto's zich aansluiten.
Aan de deelnemers zullen op het Julianaplein fakkels en lampions worden uitgereikt.
De ommissie vertrouwt er op, dat zoveel mogelijk personen aan deze fakkeloptocht zullen deelnemen zodat het feest hiermede op een goede wijze wordt geopend.
Donderdag 7 Januari 1937.
6 uur v.m. Kanonschot.
7½ uur v.m. Kerkdienst in de Rooms Katholieke Kerk.
8 uur v.m. Kerkdienst in de Protestantse Kerk.
8¾ uur v.m. ZEILWEDSTRIJD.
a. voor grote schepen, route: van Reede naar punt Vierkant en vervolgens rond Klein Bonaire.
b. voor kleine schepen, route: van Reede naar Punt Vierkant en terug.
Prijzen: grote schepen f 25.— en f10.—
Kleine schepen f 7.50; f 5.— en f 2.50.
9 uur v.m. AUBADE door de schoolkinderen in de koraal van de woning van de Gezaghebber, gevolgd door tractatie van de kinderen.
10 uur v.m. AUDIENTIE bij de Gezaghebber van Bonaire.
10¼ v.m. TRACTATIE van het volk in het Gouvernements entrepot.
Bij terugkomst zullen de prijswinnaars worden bekend gemaakt en de prijzen worden uitgereikt.
Prijzen f 10.—, f 5.— en f 2.50.
12 uur Kanonschot.
2 uur n.m. VLIEGERSWEDSTRIJD op het voetbalterrein.
De mooiste, de grootste en de hoogststaande vlieger worden bekroond, t.w. voor de mooiste f 5.— en f 2.50.
voor de grootste eveneens
voor de hoogst staande eveneens.
3½ uur n.m. OPTOCHT van versierde automobielen en trucks.
Prijzen f 25,— f 15.— en f 10.—
7.—8 uur n.m. CINE voor de pasangrahan.
8 uur n.m. verlichting van de straten en pleinen door Belgaals vuur.
8½ uur n.m. Vuurwerk op het voetbalveld bestaande uit 40 nummers.

Het geschenk van de bevolking van Gebiedsdeel Curaçao aangeboden.

Onder verwijzing naar het artikel, dat enkele dagen geleden in de kranten verscheen over het aan te bieden geschenk aan het vorstelijk bruidspaar, kunnen wij thans tot ons genoegen het navolgend telegram van Dr. E. Heldring citeren, dat gisterenmorgen door het Bestuur van het Comité ontvangen werd:

„Geschenk aangeboden namens Uwe „bevolking door Heldring Ferguson de „Haseth en dankbaar aanvaard door „vorstelijk bruidspaar dat dit nieuwe be„wijs van aanhankelijkheid en sympathie „van de bevolking gebiedsdeel Curaçao „op hogen prijs stelt."

Zoals men hieruit ziet, werd het geschenk namens de bevolking van ons Gebiedsdeel door de Heren Dr. E. Heldring, Dr. H. Ferguson en C. C. de Haseth Czn. aan het prinselijk bruidspaar aangeboden.

Zodra meer uitvoerige berichten over de aanbieding binnenkomen zullen deze bekend gemaakt worden. Het stemt ons tot grote voldoening dat het geschenk van onze bevolking zo zeer in de smaak is gevallen van de Prinses en de Prins en dat het een zeer eervolle plaats in hun vorstelijke woning zal innemen.

Hou en Trouw.

Dit pittige Nederlandse Jeugdblad verscheen deze week in feestkleedij.

Het gelukkige huwelijkspaar van den dag staat stralend op de voorpagina.

Verder onderhoudt het tijdschrift de jeugd over het Vorstelijk Paar.

Ook de kinderverlamming, als evenement voor de jeugd heeft de aandacht. Het is een blad wat met ieder nummer in waarde wint.

We zouden het blad wel de raad willen geven, maar weer eens bij het Alg. Ned. Verbond aan te komen met het voorstel, wat door een vorig Bestuur dezer vereniging werd geweigerd.

Er is sindsdien een nieuw bestuur gekomen met bredere kijk en grote activiteit.

Ontvreemding.

Door de plantageopzichter de W. is aangifte gedaan dat uit zijn woning een bedrag van f 39.50 is ontvreemd. De Politie stelt een onderzoek in.

Zweeds bezoek.

Zaterdag a.s. 9 Januari zal om 8 uur a.m. de Zweedse kruiser Gotland een bezoek brengen aan Curaçao, om Zondag 10 Januari in de vroege morgen weer te vertrekken.

De Gotland heeft een waterverplaatsing van 4600 ton en een bemanning van 480 koppen.

Het schip heeft een lengte van 426½ voet en 6 vliegtuigen aan boord.

Het schip werd op 14 September 1933 te water gelaten.

Het is Zweden's nieuwste en beste Kruiser.

Ingebruiksteling Boskaljonmonument..

Een enorme mensenmenigte was Zondagavond op het Brionplein tot bijwoning van genoemde plechtigheid, wel een bewijs voor de populairiteit van wijlen de Hr. Boskaljon en St. Cecilia.

Een klein gedeelte rond het monument afgezet voor genodigden, waaronder Z. H. Excellentie Mgr. P. I. Verriet. Om acht uur arriveerde Zijne Excellentie de Gouverneur in gezelschap van Mevrouw en Mejuffrouw Wouters en werden door Mr. G. Gronemeyer als voorzitter van het J. P. Boskaljoncomité toegesproken. De heer Gronemeyer herinnerde aan de grote belangstelling en de oprechte droefheid, die getoond werd toen J. P. Boskaljon ten grave werd gedragen. Het was een demonstratie waaruit bleek dat geheel het Curaçaose volk deze populaire figuur in het hart droeg en dit monument, dat thans onthuld zal worden is dan ook een getuigenis hiervan. De heer Boskaljon heeft door eigen studie en met grote toewijding zich opgewerkt tot de musicus, de dirigent en de componist, die hij was en vijfentuintig jaar lang leidde hij het militaire orkest, terwijl hij later, na zijn ontslagname uit de militaire dienst St. Cecilia maakte tot wat het nu is.

Vervolgens verzocht spr. de Gouverneur de gedenksteen, die voor aan het monument is bevestigd, te onthullen.

De Gouverneur achtte het zich een eer deze onthulling te mogen doen en zeide, dat hij het in zo sterke mate waardeerde, dat het Curaçaose volk op zo ondubbelzinnige wijze heeft bewezen te weten hoe een algemeen bemind man, een man, die voor allen van grote betekenis is geweest, te eren. Ook sprak de Gouverneur nog met enkele sympathieke woorden tot de kinderen en kleinkinderen van Boskaljon, die bij de plechtigheid aanwezig waren. Vervolgens onthulde hij de gedenksteen waarna de heer Boskaljon, een zoon van de musicus in een korte rede de Gouverneur dank zegde en ook dank bracht aan hen die medegewerkt hebben aan de tot stand koming van het monument, speciaal de heer Rietkerk.

Daarna werd onder leiding van de Heer Boskaljon het eerste muziekstuk door St. Cecilia in de nieuwe muziekpaviljoen ten gehore gebracht.

De Mariniers.

Het Zeemanshuis heeft met Kerstdag de functies van het niet meer bestaande R.K. Militair tehuis overgenomen.

Aldaar gebruikte een aantal mariniers hun ontbijt, op Kerstdag 's morgens op de Zeemansclub, terwijl de Zondag daaropvolgend een bijkomst v.d. mariniers werd gehouden samen met de Z.E. H. Adviseur v.d. Hr. Mariniers.

Deze bijeenkomst werd vereerd door de tegenwoordigheid van Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Verriet in gezelschap van enige Z.Z.E.E. Paters.

HET APOSTOLAAT TER ZEE.
R.K. Zeemansclub.
Klipstraat, 51. boven.

Gedurende 't Jaar 1936 werd onze Zeemansclub bezocht door: 1733 schepelingen en 2719 particulieren, dus een totaal van 4512 personen van verschillende nationaliteit.

Gedurende het hele jaar werden met 38 boten boekenkisten gewisseld. Evenals de vorige jaren zond 't Bestuur v.d. Zeemansclub ook dit jaar aan 14 stoomboten op Kerstavond 187 kerstcadeautjes. Deze cadeautjes bestonden uit: Handdoeken, zakdoeken, dassen, sigaren, pijpen, cigaretten, pakjes tabak en zeep.

Op Kerstmorgen bezocht een deel der bestuursleden v.d. Zeemansclub Sint Elisabeth's Gasthuis en overhandigde de zieke zeelieden op hun kamer elk een kerstgeschenk.

Voor een zieke zeeman op 't melaatsen Gesticht werd ook een pakje gestuurd. Deze cadeautjes bestonden uit lekkers en fruit.

Zilveren dienstjubileum van de Heer D. Molenkamp.

Heden 4 Januari herdacht de Heer Molenkamp, directeur van 's Lands Radio- en Telefoondienst het feit, dat hij 25 jaar geleden in dienst trad bij het Gouvernement van Curaçao.

De herdenking van dit heuglijk feit droeg natuurlijk een feestelijk karakter.

Des morgens verzamelden zich de jubilaris vergezeld van zijn echtgenote en dochter met het personeel van de Radio- en Telefoondienst, voor zover dit uit de directe dienst kon worden vrijgemaakt, in een der afdelingen van de nieuwe aangebouwde achtervleugel van het zendstation op Groot Kwartier. Ook bevond zich onder de aanwezigen de Heer S.A.L. Maduro, lid van de Koloniale Raad.

Het zendstation was met groen en vlaggen versierd, zodat het geheel een vrolijk aanzien had.

Klokslag 11 uur verscheen Zijne Excellentie de Gouverneur, vergezeld van zijn adjudant en de Administrateur van Financiën, ten einde de jubilaris geluk te wensen.

Zijne Excellentie hield een hartelijke toespraak waarin hij de staat van dienst van de jubilaris in vogelvlucht naging en tevens wees op de geweldige groei voor zowel Radio als Telefoondienst tijdens het beheer van de Heer Molenkamp.

Zijne Excellentie besloot zijn speech met de wens uit te spreken dat het de jubilaris gegeven moge zijn nog lang in het belang van het Gouvernement van Curaçao werkzaam te zijn, gesteund door zijn echtgenote en in het gelukkig bezit van zijn dochter.

Hierna nam de Heer Peiliker, hoofd van de Radiopost op Curaçao het woord namens het personeel.

Spreker memoreerde verschillende hoogtepunten van de baan van de jubilaris en wees op de prettige verhouding en samenwerking welke bij de dienst steeds tussen Directeur en personeel heeft bestaan. Het was spreker een oprecht genoegen dit namens ambtenaren van de dienst uit alle eilanden van het gebiedsdeel te kunnen getuigen.

De Heer Peiliker bood de jubilaris als geschenk van het personeel een prachtige staande klok aan.

De Heer Molenkamp nam hierop het woord en bedankte Zijne Excellentie de Gouverneur en de andere aanwezigen voor hun hartelijke gelukwensen en belangstelling. Hij wees er op dat in de afgelopen jaren, niet altijd alles bij de wind ging, maar ook de moeilijkheden en tegenslagen velen zijn geweest. Dank zij echter de onderlinge samenwerking en opofferingen welke ieder zich op zijn beurt getroostte is de dienst geworden wat hij nu is.

Na deze hartelijke dankwoorden stelde Zijne Excellentie een heildronk op de jubilaris en zijn familie voor, waaraan door alle aanwezigen werd deelgenomen.

Diefstal.

Door de 37-jarige vrouw P. is aangifte gedaan van diefstal van 4 gouden vingerringen uit haar restaurant aan de Columbusstraat, alhier.

Radionieuws.

De reportage van de huwelijksplechtigheden op Donderdag 7 Januari zullen worden uitgezonden door vier omroepverenigingen.

De navolgende golflengten zullen worden gebruikt:
Phohi op 16.88
Phohi op 19.71
Rijkszender 16.3 — 16.6 — 24.88 — 27.77 — 31.86.

Aanvang uitzending 5.34 voormiddag tot 9.04 voormiddag Curaçaotijd.

De zenders worden bijgezet om 5.19 voormiddag Curaçaotijd.

De Herhaling van deze uitzending zal plaats vinden Donderdagavond door PCJ zender van Philips op 31.28 meter en de Phohi op 25.57 meter speciaal voor West Indië.

Resultaat berichten worden gaarne ingewacht door de Directeur van Landsradio & Telefoondienst op Telefoonnummers 36 — 208 — 700.

Iets voor onze filmliga.

Wij vernamen uit de Nirom, dat de filmliga in Ned. Indië plannen heeft, om aan het Prinselijk paar een film aan te bieden van de feestelijkheden op hun huwelijk in verschillende plaatsen van Ned. Indië.

Door de verschillende Amateurs worden hiertoe filmen opgezonden; uit de beste wordt een keus gedaan, waaraan tevens prijzen verbonden zijn.

Is dit ook niet iets voor onze Curaçaose filmliga?

Dienstregeling K. L.M.

In ons nummer van 2 Januari op de derde pagina is in de advertentie van de K.L.M. een fout ingeslopen. Wij verzoeken onze lezers deze fout in de betreffende advertentie te corrigeren.

Er staat onder B. Curaçao-Aruba-Maracaibo:
Curaçao V. (vliegveld) 11.20 v.m.
Gelieve te lezen:
Curaçao V. (vliegveld) **11.10 v.m.**

Hollandia — Scherpenheuvel 1—2.

In de semi-finale van de bekerwedstrijden werd Zondagmiddag deze wedstrijd gespeeld. We waren werkelijk benieuwd hoe de uitslag zou worden, temeer daar Scherpenheuvel zich 's morgens niet van haar beste zijde had laten kennen, terwijl Hollandia menigeen verrast had door S.U.B.T. 'n jasje aan te meten. Het is dan ook 'n vinnige strijd geworden. Jammer dat het veld door de regenval zo zwaar te bespelen was.

Voor de rust wogen beide partijen vrijwel tegen elkaar op. De beide verdedigingen hadden de handen vol aan de vaak goed opgezette aanvallen, waarbij de H-achterhoede vooral opviel door haar robust spel, waarvoor de tengere Sch.-knapen de neus nog al eens optrokken. Door haar vlugger tempo wist Sch. dit lichamelijk overwicht van H. echter vrijwel te compenseren. En weet H. dan de leiding te nemen, dit door aarzelen van de Sch.-verdediging.

Na de rust krijgen we zowat hetzelfde spelletje te zien. Wel is 't merkbaar dat de Hollandianen aan hun laatste krachten zijn. Tevens deed zich in deze helft het nadeel terdege voelen van de Hollandia-methode om wanneer dit maar enigszins mogelijk is terug te spelen op de keeper. Dit heeft natuurlijk z'n voordelen en menige aanval van de tegenpartij strandt op deze wijze op de ver uitgelopen doelverdediger. Een nadeel is echter dat deze speler zich zo zachtjesaan meer thuis gaat gevoelen vóór dan in z'n doel. Waar Sch. deze middag tweemaal op uitstekende wijze gebruik van gemaakt.

Na een kwartier spelen krijgt Sch. 'n corner te nemen die goed geplaatst weggewerkt wordt. De rechtsbuiten van Sch. vangt echter de bal opnieuw en met 'n formidabel diagonaal schot legt hij de gelijkmaker in het net. Wanneer de H-keeper zich óp de doellijn had bevonden, dan had dit doelpunt nooit het levenslicht aanschouwd. Enkele minuten later hetzelfde spelletje, nu van links. Weer is het de buitenspeler van Sch. die met 'n diagonaal schot de H.-keeper passeert, want weer bevond deze zich vóór het doel.

En daarna was deze wedstrijd voor Hollandia verloren. De laatste reservekrachten waren nodig om zich de vlugge Sch.-boys van 't lijf te houden.

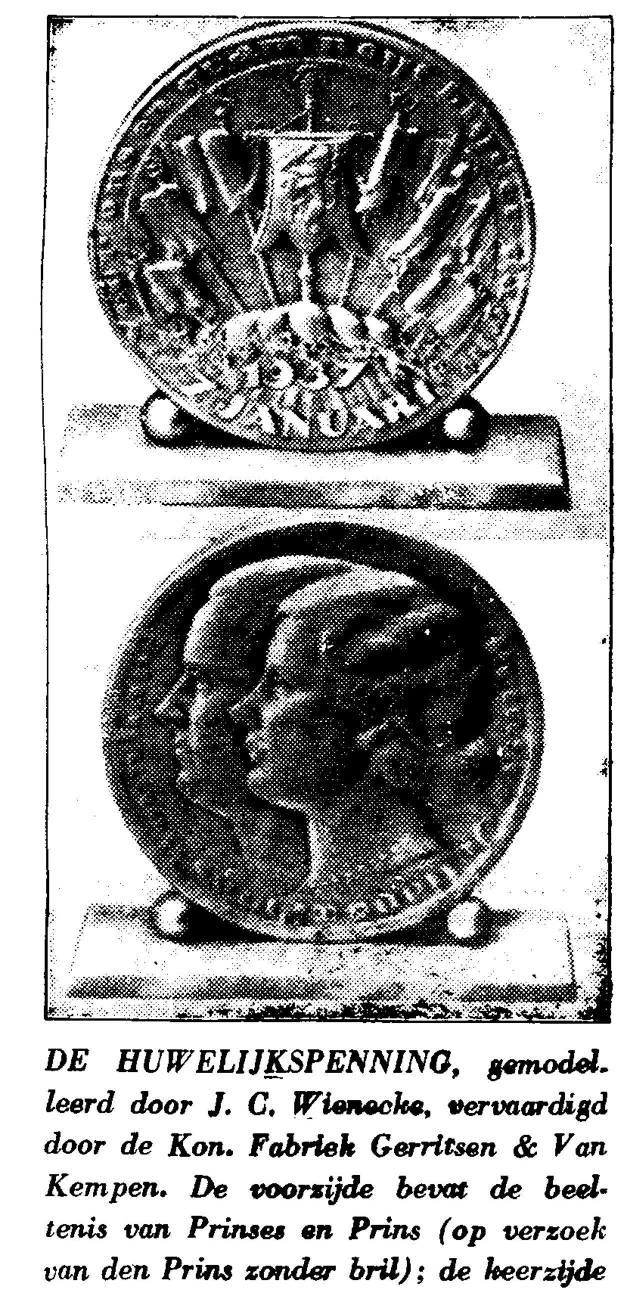
Alles samen een mooie wedstrijd, waarin het lichamelijk overwicht 'n flink woordje meesprak; die echter gewonnen werd door de snelste partij. Hollandia kan zich echter troosten met de gedachte dat na de twee gespeelde wedstrijden van Zondag haar zeer zeker 'n plaats toekomt onder de eerste klassers.

In dank ontvangen.

Van de firma Maduro de lijst van de verwachte schepen van dit agentschap over de maand Januari.

Aanrijding.

Nabij Bloemhof is in de voormiddag van 4 Januari 1937, de 16-jarige wielrijder F. door een hem tegemoet komende autobus aangereden, waardoor hij niet ernstige verwondingen bekwam aan een zijner armen en aan het rechteronderbeen. Nadat hij door een dokter was behandeld, kon de wielrijder huiswaarts gaan. Het rijwiel werd gedeeltelijk vernield, terwijl de radiateur van de autobus werd beschadigd.

DE HUWELIJKSPENNING, gemodelleerd door J. C. Wienecke, vervaardigd door de Kon. Fabriek Gerritsen & Van Kempen. De voorzijde bevat de beeltenis van Prinses en Prins (op verzoek van den Prins zonder bril); de keerzijde symboliseert de vreugde over het vorstelijk huwelijk; het randschrift luidt: „Veur ons en quam noyt blyder dagh".

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

Bij de General Motors in de Ver. Staten is een grote staking uitgebroken. De staking is georganiseerd door de arbeiders van vakverenigingen.

Berichten van Maandag uit Rome melden, dat in de locale stoornis van de Paus wel enige verbetering is: maar dat door aderverkalking en stoornis van de hartslag het gevaar van een fatale aanval zeer groot is.

De berichten omtrent de Paus waren gisterenavond onveranderd. De pijn in de benen was iets toegenomen.

Rusland zal een grote mobilisatie organiseren aan de Europese grenzen. Deze mobilisatie zal dienen als een waarschuwing.

Sedert het begin van dit jaar is er aan het Spaanse front een grotere activiteit merkbaar, vooral van de zijde van de nationalisten. Op Bilbao had 'n grote bommenaanval plaats. Onder de gevangen genomen Roden, bevinden zich veel Fransen, Russen en Tsjechen.

De admiraal van de Duitse vloot in de Spaanse wateren, heeft een ultimatum gestuurd aan de regering te Valencia, dat indien niet voor 8 Jan. de passagier en vracht van de Palos is teruggeven, hij de Aragon en Marta Junquera zal prijs verklaren.

Stalin die tot nu toe de titel had van Algemeen Secretaris is benoemd tot president van de Sovjetunie. De verschillende presidenten van de verschillende Sovjetrepublieken (tot nu toe 11) zullen assisten worden van Stalin.

UIT NEDERLAND.

H.M. de Koningin verleende gratie voor de Marine schepelingen van de muiterij 1933.

De hertog van Kent zal na bijwoning van het huwelijk van de Prinses naar Wenen doorreizen om een bezoek te brengen aan zijn broeder de ex-Koning Edward.

Als getuigen bij het vorstelijk huwelijk zullen voor de Prins optreden Hertog Adolf Friedrich van Mecklenburg en de Vorst Friedrich Von Wiedt. Als getuigen van de Prinses fungeren Jkvr. P. Van Poll Jhr.; M. F. Beellaerts Blokland.

De Prinses ontving van de Mangkoenegoro een schitterende zilveren schaal, vervaardigd door Javaanse zilversmeden, naar een ontwerp van Mangkoenegoro. Verder werd een delegatie van de Soesoehoenan ontvangen, die een gouden bloemenvaas aanbood. De dochter van de Soenan bood een zilveren theeservies aan. Prinses Soerjohamidjpjo offreerde een zilver-doorweven rok; daarna bood de sultan van Djokja de prins een kris aan, geheel met goud en briljanten ingelegd; voor de prinses een gouden bak, met zilver ingelegd.

Een delegatie van de sultan van Langkat bood een gouden theeservies aan, op ivoren blad, ingelegd met de wapenschilden van het bruidspaar en namens de zelfbestuurder van Koealledong twee gouden bonbonbakjes. Alle geschenken zijn van het fraaiste edelsmeedwerk. Verder bood adjudant Von Sillman, namens de ex-Keizer een bronzen klok aan.

Volgens een opgave van de havenmeester zijn in 1936 13.694 schepen de Waterweg binnengekomen. In Amsterdam arriveerden 3023 schepen. Voor 1936 waren deze cijfers respectievelijk 12.505 en 2893.

SPORT.

CVV — Excelsior 3—1; Xerxes — Stormvogels 2—0; ADO — Blauwwit 0—0; Ajax — RCH 3—0; DFC — DHC 3—1; KFC — Hermes DVS afgekeurd; DWS — VUC 2—2; Haarlem — ZFC 1—1; MVV — Juliana 5—2; Bleyerheide — Roermond 4—3; BVV — Longa 3—0; PSV — NAC 3—0; Friesland — Veendam 3—2; Sneek — Achilles 2—4; GVAV — Velocitas.

Hier zien we de Gouden Koets welke bij gelegenheid van het Huwelijk van de Prinses zal gebruikt worden.

Godloze bedreiging der hele wereld.

Wat op de vergadering van de strijdende godlozen in Rusland besloten werd.

Eerst thans is officieel bekend geworden, dat op 27 en 28 September in Rusland een zitting gehouden werd van het volledig comité van de „Bond der strijdende godlozen". Aan deze besprekingen werd deelgenomen door afgevaardigden uit alle delen der Verenigde Russische Socialistische Sovjet-Republieken.

Op deze vergadering werden rapporten uitgebracht over de resultaten, welke in de strijd tegen God in de verschillende steden en gebieden reeds waren bereikt; er werden uitvoerige besprekingen gevoerd over de methoden, die in de toekomst gevolgd zouden worden, terwijl het resultaat van de vergadering in een reeks gewichtige besluiten werd vastgelegd.

Op de eerste plaats werd bij de aanvang der vergadering de positie van Wit-Rusland ter sprake gebracht. Het was een grote voldoening voor het congres te mogen constateren, dat deze streken zeer ontvankelijk zijn voor de anti-godsdienstige beweging, en dat dank zij de hulp der plaatselijke organisaties en de afdelingen van de communistische partij, zeer gunstige resultaten werden bereikt. Toch gaven de afgevaardigden van Wit-Rusland te kennen, dat ondanks de gunstige financiële toestand toch nog te weinig resultaten waren bereikt. Dientengevolge werden voor wat Wit-Rusland betreft de volgende maatregelen genomen:

1. Vóór Februari 1937 moet een algemene vergadering gehouden worden van alle strijdende godlozen in Wit-Rusland, teneinde de reorganisatie van de tot nog toe gevolgde arbeidsmethoden uitvoerig te bespreken .

2 Alle krachten waarover de verschillende wetenschappelijke organisaties beschikken, zoals b.v. de organen voor volksopvoeding en de Communistische vakverenigingen, van de jonge werkman, te verplichten tot een stelselmatige anti-godsdienstige actie; bovendien zouden voor de boeren speciale voordrachten gehouden moeten worden.

3. Er moet meer aandacht besteed worden aan een intensieve propaganda bij de nationale minderheden.

4. Teneinde deze besluiten op doeltreffende wijze door te voeren moet een afzonderlijke afdeling propagandisten worden gevormd en moeten sprekers worden opgeleid, die vormingscursussen moeten geven voor redenaars en propagandaleiders.

5. Voor geheel Wit-Rusland moet een groot anti-godsdienstig museum worden geopend.

6. Er moet een aanvang worden gemaakt met de uitgave van een reeks godloos-propagandamateriaal in verschillende dialecten voor de nationale minderheden.

Wat het district van Kirof betreft, constateerde het congres, dat de positie der godlozenbeweging aldaar totaal onbevredigend was. De deelnemers aan het congres gaven dan ook de wens te kennen, dat de godlozen-beweging aldaar in samenwerking met de communistische partij totaal gereorganiseerd diende te worden, teneinde de doeltreffendheid dezer propaganda aanmerkelijk te verhogen.

In het district Jeroslof is een bureau geopend, waar sprekers worden opgeleid en dat tevens de onderwijzers voor de openbare school van allerlei materiaal voorziet en hen in de gelegenheid stelt om tot propagandist van de godlozenbeweging te worden geschoold.

Op initiatief van de godlozen zal een landelijk communistisch congres worden gehouden en een vergadering van de meest actieve propagandisten, terwijl in 1937 een landelijk congres van de bond der godlozen zou worden georganiseerd.

Op de vergadering van de 28 September heeft het congres een onderzoek laten instellen naar de positie van de Oekraine. Met voldoening werd geconstateerd, dat de anti-godsdienstige beweging in de districten van Donetz, Moldava en ook in een gedeelte van Odessa en Vinitza, zeer goede vorderingen had gemaakt, terwijl in andere districten het werk tot geen bevredigende resultaten had geleid.

Daarbij werd aan de vergadering in bijzondere overweging aanbevolen — en deze wetenschap is voor ons van belang — dat „in verband met de verhoogde contra-revolutionnaire activiteit van verschillende godsdienstige organisaties verzuimd was, de tactiek en de werkwijze der godsdienstige verenigingen te bestuderen, waardoor men in staat gesteld geweest zou zijn om hun contra-revolutionnair streven te ontmaskeren".

Ook schijnt he anti-godsdienstige tijdschrift „Decvirnik" in het laatste jaar haar verschijnen te hebben moeten staken.

Natdat uitvoerige besprekingen gewijd waren aan de positie van de godlozenbeweging in de Oekraine, keurde het congres een reeks maatregelen goed, die ook in Wit-Rusland zouden worden toegepast.

Hieruit kan men concluderen, dat de plannen der godlozen er op gericht zijn om een propaganda te voeren, waarin ook alle andere invloedrijke communistische kringen betrokken worden, zoals de vakverenigingen, de communstische jeugdorganisaties, en de wetenschappelijke instituten, teneinde met behulp van deze organisaties en volgens een uniform en systematisch plan samen te werken. Ook de richtlijnen voor de propaganda redenaars en de organisatieleiders zijn buitengewoon interessant. „Op de basis van de een wetenschappelijke onderzoek moet de activiteit worden nagegaan der godsdienstige organisaties, alsook de oorzaken waarom de arbeiders van de godsdienst vervreemd worden.

De propagandisten zelf moeten zich van al het wetenschappelijk materiaal bedienen, dat hun ter beschikking gesteld wordt om de contra-revolutionnaire actie der godsdienstige organisaties te ontmaskeren.

Verder besloot het congres dat zo spoedig mogelijk een onderhoud moest worden aangevraagd met de minister van openbaar onderwijs in de Oekraine of wat nog doelmatiger geacht werd, er moest een bespreking gehouden worden met de chef van de afdeling opvoeding en onderwijs van hetcentraal comité der communistische partij in Oekraine.

Het doel van deze bespreking, waarop ook de vertegenwoordigers van de centrale unie van de bond van godlozen in sovjet-Rusland werden uitgenodigd, is hierin gelegen dat men een uitspraak wenst te verkrijgen over de stichting en de taak van anti-godsdienstige musea.

Op 28 September werd eveneens de positie der godlozen in Leningrad besproken en de vergadering was eenstemmig van oordeel dat deze in het algemeen als zeer gunstig beschouwd kan worden. Desondanks meende het congres te moeten besluiten om twee vooraanstaande figuren uit het centraal-comité naar Leningrad te zenden.

Aan het slot van het congres deelde de afgevaardigde voor het district Gorki mede, dat men in dit gebied voornemens was om een samenkomst te houden met de propagandisten der communistische partij en dat de leider van de bond van strijdende godlozen in sovjet-Rusland zich bereid verklaard had om op deze vergadering tegenwoordig te zijn.

Wanneer we het resultaat der besprekingen van dit congres samenvatten, dan komen twee belangrijke feiten onmiddellijk naar voren:

1. Dat de regering zoals het ministerie voor openbaar onderwijs, officieel met de communistische jeugdorganisaties en vakverenigingen in het propagandaplan der godlozen wordt betrokken.

2. Verdediging van de godsdienst wordt op een lijn gesteld met contra-revolutionnaire propaganda, die volgens de nieuwe grondwet van Stalin zwaar gestraft wordt en waarvoor bepaalde maatregelen in het vooruitzicht zijn gesteld.

Dit is dan de hooggeroemde godsdienstvrijheid in de Verenigde Russische Socialistische Sovjet-Republieken.

Het feit, dat wij er prat op gaan niet ijdel te zijn, is al voldoende om het ijdelheidsstempel op onze persoonlijkheid te drukken.

„**De eerste en voornaamste eis om een opstand van het volk geoorloofd te maken is, dat de hoogste goederen van een volk op het spel staan, dat uiterst belangrijke culturele, ethische, godsdienstige waarden worden aangetast of direct bedreigd. Zo zal een regering zeker niet haar overheidsgezag verliezen over de gehele lijn, wanneer zij een of andere onrechtvaardige of anti-godsdienstige wet uitvaardigt, al kan het recht of plicht zijn der onderdanen aan die wetten gehoorzaamheid te weigeren.**

Vervolgens moet het machtsmisbruik van de overheid klaarblijkelijk zijn, volgens het oordeel van wijze ernstige mannen. De overheid is „in possesione"; de „bewijslast" is bij hen, **die gehoorzaamheid te weigeren.**

Anderen vereisten zijn, dat alle minbezwaarlijke middelen vruchteloos zijn om tot een betere toestand te komen, zodat de opstand als uiterste middel moet worden beschouwd; verder moet de opstand kans van slagen hebben, en dat niet alleen om de bestaande regering te verdringen, maar ook om een nieuwe en betere regering daarvoor in de plaats te stellen; en tenslotte is het vereist, dat de onrust, de verwarring, het bloedvergieten en de burgeroorlog wellicht, waarvan men verwachten kan dat zij aan de opstand verbonden zullen zijn, niet een nog ernstiger aantasting van het algemeen welzijn zullen betekenen, dan het dulden van de onwettige regering.

Wat hierboven is uitgewerkt, is in kern reeds te vinden bij S. Thomas van Aquino, als hij spreekt over het recht van verzet tegen een tyran: „Het bewind van een tyran is niet rechtmatig, want het strekt niet tot algemeen belang maar tot het privaat belang van de heerser. En daarom is verstoring op zo ongeregelde wijze geschiedt, dat de menigte der onderdanen meer nadeel lijdt door de verstoring van het tyrannieke bewind dan door dat bewind zelf." (Summa Theol. II II. q. 42, a. 2).

Pater Dr. R. Regont S. J.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen
VAN
"De Curaçaose Voetbalbond."

UITSLAG KNOCK-OUT WEDSTRIJDEN 27 DECEMBER 1936 en 3 JAN. 1937.

Wedstrijd		Uitslag
Feijenoord — Be Quick	A	Gewonnen door Be Quick met penalties
P.S.V. — D.D.V.O.	B	Gewonnen door P.S.V. met penalties.
Scherpenheuvel — Transvaal	C	Gewonnen door Scherph. met penalties
S.U.B.T. — Hercules	D	Gewonnen door S.U.B.T. met 2—0.
Jong Curaçao — Hollandia	E	Gewonnen door Hollandia met 2—0.
Atletico — M.Y.O.B.	F	Gewonnen door M.Y.O.B. met 2—0.
R.C.C. — Volharding	G	Gewonnen door R.C.C. met penalties.
Be Quick — Scherpenheuvel	T	Gewonnen door Scherph. met penalties
S.U.B.T. — Hollandia	U	Gewonnen door Hollandia met 1—0.
Asiento — P.S.V.	S	Gewonnen door Asiento met 4—0.
Winnaar G — M.Y.O.B.	V	Gewonnen door R.C.C. met 1—0.
Winnaar T — Winnaar U	X	Gewonnen door Schepenh. met 2—1.

6 Januari 1937.
MUNDO NOBO
4.15 — 5.20 uur n.m.

Winnaar S) Y Winnaar V
Scheidsrechter: van Kesteren.

7 Januari 1937.
MUNDO NOBO
4.15 — 5.20 uur n.m.

Winnaar X)
Winnaar Y)
Scheidsrechter: Corsica.

Alle scheidsrechters die hebben deelgenomen aan deze knock-outwedstrijden, worden verzocht op de 7de Januari 1937 op het terrein aanwezig te willen zijn.

Ingeschreven als werkende leden van:
M.Y.O.B.: C. E. Dijkstra, R.C.C.: H. Panneflek
Jong Curaçao: J. Martina

Afgeschreven van de ledenlijst van:
Jong Curaçao: E. de Lannoy en J. Martina
Volharding: H. Panneflek R.C.C.: J. Ilario en F. Jansen

Aan **alle** deelnemers aan de knock- out-wedstrijden zal er op de 7de Januari 1937 tegen overgave van bons gratis limonade verkrijgbaar zijn op het terrein. Deze bons kunnen tezamen met de vrije toegangskaarten, worden afgehaald ten huize van de 1ste Secretaris.

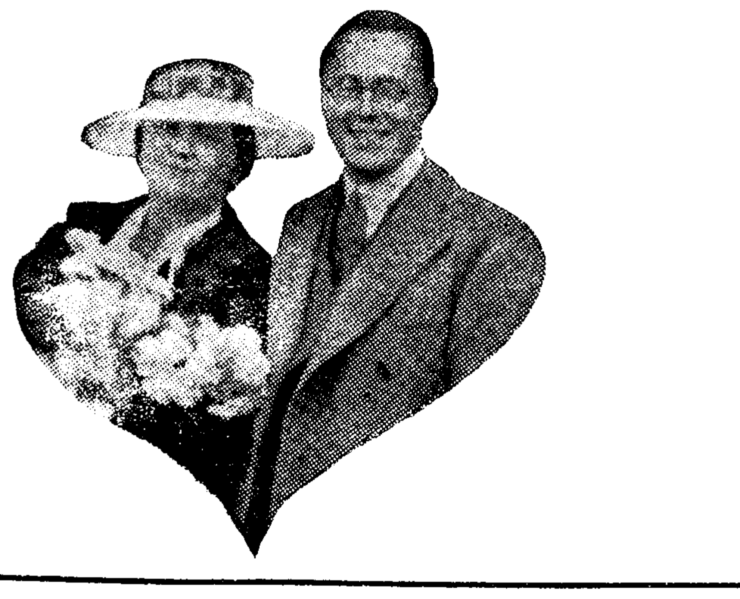
Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

GRETA GARBO. Greta Garbo in conferentie met haar partner Robert Taylor en de film-uitgeveer George Cukor, tussen twee scenes van de film „The Lady with the Camelias".

AMIGOE DI CURAÇAO

TWEEDE BLAD 6 JANUARI 1937

Curaçao en het Huwelijk van Koningin Wilhelmina

Het is zonder twijfel wel eens interessant hier te verhalen hoe in 1901 Curaçao het huwelijksfeest vierde van Koningin Wilhelmina.

Een maand ongeveer na de verloving eind November werd er door de Gouverneur een Commissie benoemd met het doel bij de gelegenheid van het huwelijk van H. M. een klein huldeblijk van deze kolonie aan H.M. aan te bieden en die dag voor het volk zo feestelijk mogelijk te vieren.

Deze commissie was als volgt samengesteld:

J. Gaerste voorzitter.
M. Selhorst ondervoorzitter
E Senior penningmeester.
J. Collette secretaris.
J. Ellis, C. Gorsira, A. Leyba en M. Maduro leden. Terwijl de commissie de Dames M. Agterberg, J. Boomgaart, L. Capriles, H. Gaerste, E. Leyba en L. Polly uitgenodigd had haar steun te willen verlenen bij de keuze en uitvoering van het geschenk.

Deze commissie sprak verder in de pers de hoop uit, dat dit plan bij het gehele volk veel bijval vinden zou en dat hare pogingen door een flinke intekening ruim zou worden ondersteund.

Binnen enkele dagen, zo werd verder nog medegedeeld, zou een lijst worden aangeboden en iedereen in de gelegenheid worden gesteld door een geldelijke bijdrage tot de verwezenlijking van het plan bij te dragen.

Gouverneur Barge had medegedeeld gaarne als ere-voorzitter van deze commissie te willen optreden.

Het Feestgeschenk.

Het was voor de Commissie kort dag, daar aanvankelijk hier bericht gekomen was, dat het huwelijk was bepaald op 7 Januari; merkwaardig dezelfde dag waarop thans het huwelijk van Prinses Juliana plaats heeft en indertijd ook het huwelijk van Koningin Emma had plaats gehad.

Maar later kwam het bericht dat het huwelijk op 7 Februari plaats zou hebben.

Toch was men ook op deze laatste datum niet klaar met het huwelijksgeschenk.

En eerst in de Amigoe van 23 Maart 1901 vinden we een verslag van de feestcommissie, dat het geschenk geheel gereed is en zo spoedig mogelijk zal verzonden worden.

Verder spreekt de commissie haar dank uit aan de medewerking van de bevolking, de Gezaghebbers en districtmeesters, de dag- en weekbladen, enz.

Het voorstel, zo schreef de commissie, om Hare Majesteit uit naam der bevolking van de kolonie Curaçao aan te bieden 12 alle gewerkte zakdoeken in een kistje, vervaardigd, zoveel mogelijk van materialen uit de kolonie afkomstig, had algemene instemming gevonden.

De dames uit bovengenoemd comité hadden de zorg voor de zakdoeken op zich genomen, terwijl de Wel Eerw. Pater van der Pavert het ontwerp voor het kistje had gemaakt „waarbij met het oog op de beschikbare krachten de bezwaren voor een goede uitvoering vermeden waren".

Alvorens het geschenk echter werd weggestuurd, was het eerst nog ter bezichtiging gesteld op 25 en 26 Maart in de vergaderzaal van de koloniale Raad.

Hierbij lag tevens ter inzage de geldelijke verantwoording, welke, zo schreef het verslag „uit de aard der zaak niet gepubliceerd kon worden".

Een nadere uiteenzetting van het feestgeschenk vonden we in de „Amigoe" van 30 Maart in een ingezonden mededeling.

„Het klein maar kostbaar koffertje was van hout, gefourneerd en ingelegd met schildpad, goud en verschillende hout- en schelpsoorten".

„Men mag", aldus de inzender, „het „wonderfraai noemen om de gracieuse „en symbolische conceptie van Pater van „den Pavert, alsmede om de uitvoering „door de Heeren Johan Rib, schrijnwer„ker en Jacob Striebeek, goudsmid. Voor „meer dan ƒ 200.— waarde aan edele „metalen zijn er aan verwerkt.

„De twaalf zakdoekjes mogen voor het „oog minder toonen en minder waarde „vertegenwoordigen, maar het is zeker, „dat deze op het gebied van kant- en „borduurwerk, meer de aandacht trekken „zullen."

„Men vergete niet," zo schreef de inzender, „dat ze gaan zullen door de han„den van dames van den hoogsten stand, „dus geheel bevoegd in het beoordelen „van fijne handwerken"; en niet minder naief werd er aan toegevoegd: „Onzes „inziens, zou het dan ook zaak zijn, de„genen wien het aanbieden van het ca„deau wordt opgedragen, te verzoeken „Hare Majesteits aandacht te vestigen „op de manier van bewerking. 't Mocht „anders eens zijn, dat aan de dames onzer „kolonie, die zoo kunstig met naald en „borduurschaar wisten ten tooveren den „lof wordt onthouden, dien zij inderdaad „ten volle verdienen."

De feestviering.

De „Amigoe" verscheen op deze dag met een feestnummer, wat geopend werd met twee, naar de geest des tijds gezwollen gedichten van de traditionele feestzangers uit die jaren.

Rector M. Victor Zwijsen begon zijn zang met de volgende regels:

Sta toe, o Bruidspaar, dat een lied
Uit verre West U hulde bied'.

Het gloeien van de Zuiderzon
Belet wel 't murmelen van de bron
Maar wekt in hart ook Zuidergloed
Die geestdrift heet en zingen doet.

De dichtader van de Rector van Welgelegen F. van den Donk opende zich in de volgende ontboezeming:

De Majesteit der keerkringszon
Verzeegle iedere waterbron
En legge 't blijkbaar daarop aan,
Dat mensch en dier van dorst vergaan;

Door de zorgen van de feestcommissie had de gehele stad een feestelijk aanzien gekregen. Overal wapperden de vlaggen, op verschillende plaatsen waren de huizen versierd en vooral trok de decoratie aan de ingang van het Waterfort, het hertogelijk slot van Mecklenburg Schwerin voorstellende, algemeen de aandacht.

Om 6 uur 's morgens, na afloop van de aubade op de batterij, was het reveille voor het Gouvernementshuis, waaraan verschillende muziekcorpsen deelnamen, die daarna een muzikale wandeling door de stad maakten.

De feestelijke stemming werd verder gaande gehouden door draaiorgel, volksspelen, door het uitdelen van portretten van het Kon. paar, van vlaggetjes, beschuit en wijn en het verspreiden van een feestnummer van de Curaçaose Courant, op Oranjepapier gedrukt.

Des morgens had deze uitdeling van wijn en beschuit plaats gehad voor de club „de Gezelligheid"; des middags 4 uur had deze uitdeling plaats op het Brionplein. Ook naar de buitendistricten was wijn en beschuit ter uitdeling gezonden, terwijl de kinderen op de scholen werden onthaald.

Om 5 uur des middags werd er op het Brionplein door zes meisjes en jongens in costume een lintendans uitgevoerd, waarna het optocht was van de deelnemers in rijtuigen, begeleid door muziek.

Voor deze optocht door de stad hadden verschillende ingezetenen hun rijtuigen aangeboden, terwijl de Handel en Industrie Mij. en de Mij. tot exploitatie van de Curaçaosche Haven- en brugdienst gedurende die tijd vrije passage verleenden over de Koninginebrug en de brug Gouv. van den Brandhof.

Het traditionele vuurwerk, des avonds om 8 uur besloot het geanimeerde feest.

Voor dit vuurwerk had de agent van de Firma Foulke & Co de Heer Heldewier Vignon, gezorgd dat het kosteloos van New-York naar Curaçao kwam.

Door de feestcommissie werd op deze dag het volgend telegram verzonden:

„Bevolking kolonie Curaçao biedt op dezen vreugdevollen dag eerbiedig hare gelukwenschen aan"

president feestcommissie,
Johan Gaerste.

In Os werd de eerste prins Bernhard-boom geplant.

Prins Bernhard en zijn Ouders

Met de verloving hebben we in ons blad reeds de verschillende bijzonderheden vermeld omtrent het huis Lippe, waarvan de gemaal van Prinses Juliana een telg is.

Zijn vader was Prins Bernard een broeder van de laatste vorst, Leopold van Lippe.

Leopold en Bernard werden beiden in Obercassel geboren.

Hun jeugd brachten de beide prinsen voor een groot gedeelte door op het kasteel Neudorf bij Bentschen in het tegenwoordige Polen, een bezitting der familie.

Leopold en Bernard gingen — zoals de gewoonte was bij de zoons van vorstelijken huize — in militaire dienst, Leopold werd officier bij de Garde-Uhlanen in Potsdam en Bernhard bij de huzaren.

In navolging van zijn vader heeft thans ook Prins Bernhard zijn keuze gemaakt bij de Nederlandse huzaren, in welks uniform hij ook in het huwelijk treedt.

De militaire loopbaan van Leopold nam vrij spoedig een einde, omdat hij in verband met de troonsopvolging in Lippe zijn ontslag nam.

Prins Bernhard was en bleef officier. Na de troonsbestijging van zijn vader werd hij overgeplaatst naar het Huzarenregiment "Keizer Nikolaas van Rusland" in Paderborn, waardoor hij in de nabijheid van het ouderlijk huis en van het Lippische volk bleef.

De mooiste tijd uit het leven van Prins Bernhard was ongetwijfeld de tijd van zijn verblijf in Paderborn. Daar leerde hij ook zijn latere echtgenote kennen, Gravin Cramm—Crieven, die met de graaf van Oeynhausen gehuwd was geweest, doch van deze gescheiden was.

Spoedig na hun huwelijk vertrokken prins Bernhard en zijn vrouw naar hun bezitting Woynowo bij Bomst aan de Poolse grens. Woynowo was een heerlijkheid, vele duizenden morgen land groot, welke tot de erfenis van de gravin Cramm—Crieven behoorde, Prins Bernhard werd grootgrondbezitter en bleef dit tot aan het einde van zijn leven.

Zijn vrouw is van haar jeugd af een enthousiaste bewonderaarster van de paardensport geweest. Deze sport — in de meest edele zin van het woord — werd in Woynowo met bijzondere voorliefde beoefend. De prinses reed op alle grote concoursen in Oost-Duitsland met veel succes om de hoogste prijzen en onderscheidingen.

Vele jaren was Woynowo het middelpunt van het verkeer der adellijke families uit de omgeving totdat door de Novemberrevolutie niet alleen de Lippische troon viel, doch ook een groot gedeelte van het familievermogen verdween. De inflatie in de na-oorlogse tijd kwam daar nog bij en dit alles tezamen was oorzaak, dat het eens zo vrolijke en levensblije huis Woynowo stiller en stiller werd.

In deze onrustige en zorgvolle tijd viel het accent in het leven van Prins Bernhard en zijn echtgenote meer en meer op de huiselijkheid en het innige familieleven. Zij zochten en vonden hun geluk in de omgang en in de opvoeding van hun beide zoons, de prinsen Bernard en Aschwin.

Beide prinsen waren in Jena geboren, Bernard in 1911, Aschwin in 1914.

De oude prins Bernhard is in Juni 1934 gestorven. In zijn laatste levensjaren heeft hij nog het geluk gesmaakt zijn beide zoons te zien opgroeien tot bijzonder begaafde mensen. Hij had de overtuiging, dat zowel Bernhard als Aschwin zich een plaats in de maatschappij zouden verwerven door eigen bekwaamheid.

Zelf had hij zich in het leven veel moeten ontzeggen. De wereldoorlog, die hij van het begin tot het einde medemaakte, viel in zijn beste jaren. Daarna moest hij de druk verdragen, welke na de Novemberrevolutie in 1918 de familieleden van vroegere vorstenhuizen ondervonden. En ten slotte had hij zorgen bij het bestuur van zijn uitgebreide goederen. In de laatste jaren werd een groot gedeelte van het Woynowo-er grondbezit verkocht; aan de familie Lippe-Biesterfeld bleven het slot, de naaste omgeving en het meer.

In het thans eenzame kasteel leeft de Prinses — zij is 53 jaar oud — en leidt een teruggetrokken leven, in de herinneringen aan haar echtgenoot en aan een schoon verleden, doch gelukkig met haar beide kinderen, aan wie zij al haar zorgen wijdt.

Prins Bernhard is 29 Juni 1911 te Jena geboren is dus 25 jaar oud.

Hij doorliep het gymnasium te Berlijn en na zijn eindexamen ging hij aan de Berlijnse Universiteit in de rechtswetenschappen studeren. Hij heeft in 1935 zijn candidaatsexamen gedaan.

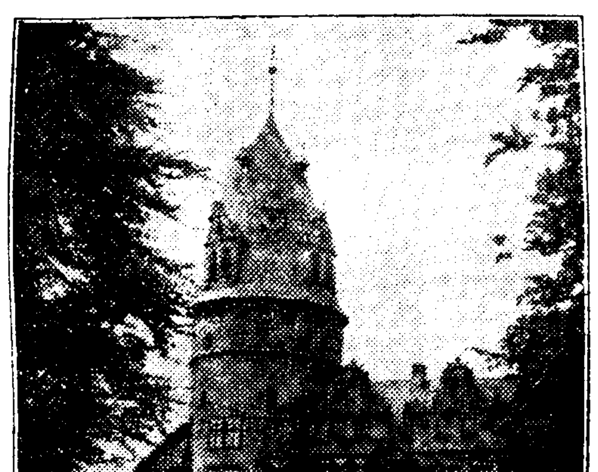
Vervolgens vertoefde hij enige tijd in Engeland en maakte ook een reis naar Marokko. Daarna is hij in dienst getreden bij de I. G. Farben, het grote chemische wereldconcern. De jonge prins, die de Franse taal volkomen beheerste werd geruime tijd gedetacheerd in Parijs bij het Franse filiaal. Ook heeft hij gewerkt op het hoofdkantoor der I. G. Farben in Berlijn.

Prins Bernard heeft tijdens zijn verloving zich spoedig populaire gemaakt.

Zijn vrolijk en sportief karakter, zijn eenvoud waarmee hij door het leven gaat, zijn belangstelling in wetenschappelijke en culturele vraagstukken hebben de volle aandacht getrokken van het Nederlandse publiek.

En ten volle is waar gebleken, wat zijn vrienden bij de verloving van hem zeiden, dat hij iemand was van grote begaafdheid, van prettige omgangsvormen, een stil en rustig, tot overpeinzing geneigd karakter: een vlot sportsman, een goed ruiter, een trouw vriend en boven alles een eenvoudige en degelijke persoonlijkheid.

Moge hij lange jaren tot steun zijn van de Prinses en zijn huwelijk een zegen voor Nederland en het Oranjehuis.

Het slot der Lippe's in Detmold.

Het huwelijksgeschenk van Nederland.

We lezen hieromtrent in de Nederl. bladen:

Ons Prinselijk paar wenst als huwelijksgeschenk geen zeiljacht en geen groot, voor zeevaart bestemd jacht waarvan de gebruiksmogelijkheid slechts zeer beperkt is.

De wens is: een motorjacht, waarmede week-end-tochten en kleine reizen gemaakt kunnen worden.

Deze kleine reizen en week-end-tochten zullen worden gemaakt door de binnenwateren van Nederland, t.w. de Zeeuwse en Zuid-Hollandse stromen, de Zuiderzee en Waddenzee, de grote rivieren, de kanalen in het Westen des lands en de grote kanalen en de meren van Friesland en Groningen. Het insluiten van kleinere kanalen van Overijssel en Drenthe zou de diepgang van het jacht te veel beperken, waardoor het minder geschikt voor gebruik in Zeeland en op de Zuiderzee en Wadden zou worden. kleinere kanalen van Overijssel en Drenthe zou de diepgang van het jacht te veel beperken, waardoor het minder geschikt voor gebruik in Zeeland en op de Zuiderzee en Wadden zou worden.

Een ieder zal zich met die wens kunnen verenigen. Is het niet verheugend te bedenken hoe over weinig maanden ons Prinselijk paar verstrooiing op ons rijk watergebied zal zoeken en hoe onze Prinses en Prins de watersport — onze oud-vaderlandse sport bij uitnemendheid — zullen beoefenen, op dezelfde wijze als duizenden Nederlanders, die hun vacantie en vrije dagen op het water doorbrengen? Bovendien zal het schip bij het brengen van bezoeken aan verschillende delen des lands aan Prinses en de Prins een goede logeer-gelegenheid verstrekken.

De inrichting van het jacht.

Thans is een technische commissie ingesteld, onder wier leiding het jacht zal tot stand komen. Aan enige ontwerpers met grote reputatie op het gebied van jachtbouw, is opdracht gegeven een plan te maken. De afmetingen van het schip worden: lengte ten hoogste 31 meter, breedte ten hoogste 5.50 meter en diepgang in geheel geladen toestand ten hoogste 1.70 meter.

Het zal een dubbelschroefjacht worden, gedreven door twee Dieselmotoren, snelheid ongeveer 20 K.M. De motoren moeten van de stuurstand uit bediend kunnen worden. Aldaar zullen ook een radiotelefonie-installatie komen en de voor de navigatie benodigde hulpmiddelen. Verder zal het vaartuig voorzien worden van electrisch licht, koud en warm stromend water, verwarming en een brandblusleiding door het gehele schip. Enige waterdichte schotten zullen het onderverdelen. Verder zullen alle reddings- en beveiligingsmiddelen aanwezig zijn. Voorts bevatten de eisen een deksalon en een eetsalon, die eveneens aan dek ligt. Indien mogelijk een werkkamertje. Achter de deksalon ligt het promenadedek, dat gedeeltelijk overdekt zal zijn, waardoor verblijf aan dek zowel bij mooi als bij minder mooi weer mogelijk is. Behalve de eigen vertrekken, zal het schip twee tweepersoonshutten bevatten, misschien nog een een-persoonshut, kombus aanrechtkamer met koelinrichting, verblijven der bemanning, bergplaatsen, tanken voor water en brandstof enz. zullen de inwendige ruimte verder in beslag nemen.

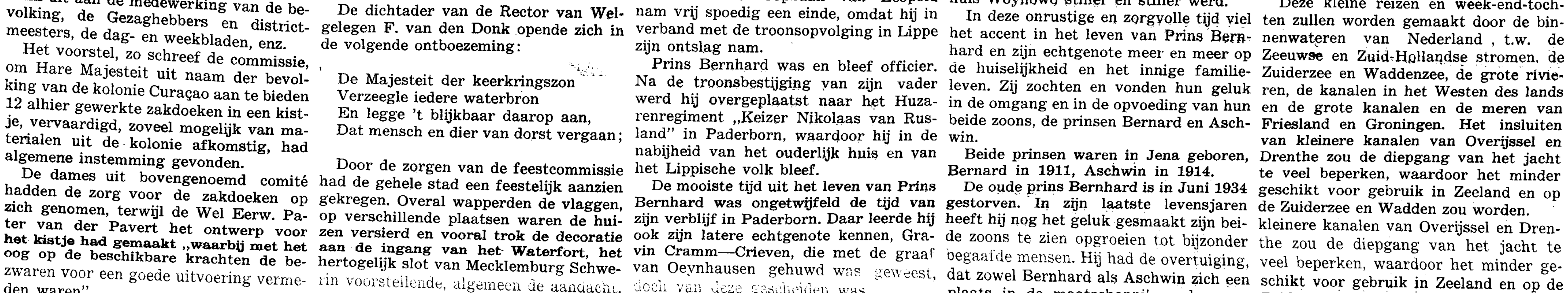
Dit zijn de hoofdzaken betreffende de indeling, die echter nog niet geheel vaststaat. Binnenkort zullen de definitieve plannen aan Prinses en Prins ter goedkeuring worden voorgelegd. De ontwerpers van het jacht, zowel als de thans nog onbekende bouwer, zullen zonder twijfel al het mogelijke doen om dit te maken tot een sieraad van onze wateren, dat zal voldoen aan de verlangens van hen, voor wie het gebouwd werd en dat bevrediging geeft aan duizenden, die medewerkten om de bouw van dit geschenk mogelijk te maken.

Door de Juwelen verblind.

Toen op zekere dag na tafel Frederik de Groote en de vrijheer von Pöllnit op het terras van Sansoucci wandelden, vroeg de Koning hem, of hij 's avonds naar het gemaskerde bal ging. De kamerheer antwoordde van „ja" en Frederik riep uit: „Dat doet me genoegen! Dan ben ik tenminste zeker, één mens te kennen!" „Dat is nog de vraag, Uwe Majesteit", antwoordde Pöllnitz. „O, zeker, u zou ik onder duizenden en onder elk masker herkennen! Ik ben van mijn zaak zó zeker, dat ik u 1000 Friedrichs d'or schenk, wanneer ik u niet herken"... Von Pöllnitz' plan stond vast en de weddenschap werd aangenomen.

Na afscheid van de vorst te hebben genomen begaf de baron zich naar een der rijkste handelaars van Berlijn en beloofde hem duizend thaler beloning, als hij hem tot het bereiken van zijn doel hulp wilde verlenen. Deze bestond hierin, dat hij een zo groot mogelijk aantal juwelen bij elkaar bracht, waarmee von Pöllnitz zich des avonds versieren en in de zaal verschijnen zou; wel berekend, dat de koning bij het zien van zovele juwelen zeker niet aan zijn kamerheer zou denken.

In het gewoel van de balzaal zocht de koning vergeefs naar de baron; zijn aandacht werd intussen spoedig door een prachtig geklede Armeniër aangetrokken, wiens tulband, kleed en gordel van juwelen fonkelden. Dit masker wekte de algemene verbazing op; iedereen omringde hem, en zocht uit te vissen, wie de man was; men sprak hem aan — het masker was niet stom, maar niemand kon hem herkennen. De koning, begerig om te weten, wie in zijn land bezitter was van zulke prachtige juwelen, zond een heer naar de Armeniër. De afgezant kwam met het antwoord terug, dat het een Hollander was, die grote bezittingen in de koloniën had en te Berlijn was gekomen om de koning gewichtige plannen voor te leggen. Welke deze plannen waren, dat wilde hij de vorst zelf vertellen. Toen sprak Frederik de Armeniër zelf aan. Al zijn welsprekendheid bracht hij in praktijk, om iets zekers omtrent zijn persoon en zijn bedoelingen te vernemen — doch tevergeefs. De Armeniër bleef er bij, dat hij dit de vorst zelf later moest mededelen. Zijn ongeduld niet langer meester blijvend, rukte de koning eindelijk zijn masker af en riep: „Wel te duivel! Ik ben zelf de koning!" „En ik ben ...... von Pöllnitz", antwoordde de zogenaamde Hollander, terwijl hij tevens zijn masker aftrok. Frederik was een ogenblik in de war; daarop glimlachte hij en draaide zich om... De volgende dag zond hij zijn kamerheer de beloofde duizend Friedrichs d'or als erkenning, dat hij bij de neus genomen was!

VAN PRINSESJE TOT PRINSES. — V.l.n.r. de doopplechtigheid van het Prinsesje; de Prinses met Haar Moeder op een kinderfeest in de Koekamp te Den Haag; de Prinses met Prins Hendrik voor de Julianakerk te Den Haag, waar zij op 18-jarige leeftijd de geloofsbelijdenis aflegde; de Prinses op weg naar de aula der Leidse Universiteit op de dag harer promotie; de Prinses tijdens een radiotoespraak, waarmede de actie van het Crisis Comité werd ingezet en de Prinses met haar grootmoeder, wijlen koningin Emma.

Alle Rotterdamse vrouwen kwamen een knoop leggen aan het tapijt, dat bij het huwelijk van Prinses Juliana ten geschenke wordt aangeboden.

Straks weer prinselijk paleis?

HET HUIS TEN HOPE.

Omstreeks 1760 werd het gebouwd door de Bredase architect Pieter Swart voor Anthony Patras.

Napoleon hield er verblijf.

Algemeen wordt aangenomen, dat het Prinselijk Paar na zijn huwelijk het kleine paleis aan het Voorhout te Den Haag zal betrekken, het intieme fraaie gebouw, dat tot voor enkele jaren werd bewoond door Hare Majesteit Koningin Emma. In verband hiermee publiceren wij enkele bijzonderheden over dit voormalige „Huis ten Hope".

Wie het Voorhout — het veelbezongene en veel geprezene lustoord der oude Hagenaars in hun jonge jaren — wie het Voorhout kent, kent ook het kleine paleis van wijlen Hare Majesteit Koningin Emma, die brede, forse, in zijn verhoudingen zo mooi uitgebalanceerde gevel, waarvan de gulden balconbalustrade overal precies tussen de bomen zichtbaar is.

Dit paleis hoort tot de oudere, niet tot de oudste gebouwen van de residentie.

Slaat men oude boeken erop na — Kroon's „Beschrijving van Den Haag" bijvoorbeeld uit 1852 — dan vindt men meestal aangegeven, dat het omstreeks 1750 werd gebouwd als „Huysinge" voor de bewindhebber der Oost-Indische Compagnie Anthony Patras, destijds burgemeester van Sloten en gedeputeerde van Friesland ter Staten-Generaal.

Een nauwkeurig onderzoek heeft echter Dr. Odzinga van de Rijksmonumentendienst geleerd, dat het huis eerst later, tussen 1760 en 1764 moet gebouwd zijn door Pieter de Swart, destijds hofarchitect van Prins Willem IV. In een uitvoerige studie over deze Bredase architect, die ook het paleis voor de vorst van Nassau-Weilburg, thans de Koninklijke Schouwburg te Den Haag en de Delftse Poort te Rotterdam en het gouverneursgebouw in Den Bosch bouwde, beschrijft Dr. Odzinga — in de laatste aflevering van het Oudheidkundig Jaarboek — uitvoerig de totstandkoming van het paleis.

Op 24 April 1760 kocht Anthony Patras een als „een blok huizen, stallen koetshuizen en erven aan de Oostzijde van het Voorhout, strekkende tot het Smidswater" omschreven bouwterrein. De 20ste November van dat jaar gaven Gecommitteerde Staten hem verlof aan zijn te bouwen huis „met een aansienlijken voorgevel" de hoekpilasters te laten uitspringen, een open balcon boven de pui te plaatsen, een stoep en keldergaten te maken enz. In een tweede appointement ten behoeve van Patras, gedateerd 15 Juni 1762 is sprake van „zijn nieuw gebouwt werdende huysinge". Tenslotte werd enige tijd later aan zijn weduwe toegestaan om de grond „leggende voor haar nieuw-gebouwde huysinge aan de houtzijde van het Voorhout alhier te mogen doen bestraten en onderhouden."

Dit laatste betreft het bestrate pleintje, met stenen paaltjes afgezet, dat thans nog voor het paleis ligt en er duidelijk toe behoort.

Patras heeft blijkbaar zelf slechts korte tijd zijn nieuw-gebouwde huis kunnen bewonen, waar er reeds kort na de bouw sprake is van zijn weduwe. Het kwam dan ook spoedig in andere handen.

Van Stockum tekent in zijn 's-Gravenhage in den loop der tijden" aan, dat het in 1785 toebehoorde aan de heer Mr. Beelarts, Heer van Wieldrecht, secretaris van de Rekenkamer van Holland. Later heeft er Lord Aughrin, zoon van Athlone enige tijd in gewoond. Tenslotte ging het in eigendom over op de heer Hope, bankier te Amsterdam. Daarnaar hield het lange tijd, tot het midden der vorige eeuw toe zijn naam: Huis ten Hope.

Toen in 1811 keizer Napoleon in Den Haag vertoefde, nam hij in dit huis zijn intrek.

Sedertdien woonde er Baron Verstolk van Soelen, van wie Kroon zegt, dat hij was „minister van buitenlandse zaken en bezitter van een buitengewoon rijke collectie voortbrengselen der Hollandse en Vlaamse schilderschool, van tekeningen, etsen enz. onzer grootste meesters, welke uitmuntende verzameling tegen de bedoeling des voormaligen bezitters na zijn dood in het openbaar werd verkocht. Baron Verstolk van Soelen stierf in 1846.

Korte tijd daarna werd het huis ten Hope werkelijk een paleis. Prins Hendrik trok erin en woonde er tot hij in 1879 stierf op het slot Wolferdange in Luxemburg, waar hij als gouverneur van het Groot-Hertogdom verblijf hield. Zijn tweede echtgenote, Prinses Maria Elisabeth Louise Frederika van Pruisen, met wie hij pas enkele maanden geleden te Berlijn was gehuwd, bewoonde nog enkele jaren het paleis van die prins, waar — zoals Johanna Naber in haar boek over de Vorstinnen van het Huis van Oranje-Nassau schrijft — iedereen spoedig de gracieuze en gedistingeerde verschijning leerde kennen. In 1884 ging zij naar haar vaderland terug, waar zij met Albert Hertog van Saksen Altenburg opnieuw in het huwelijk trad.

In 1899 tenslotte kort na de kroning van haar dochter tot Koningin der Nederlanden, betrok Hare Majesteit Koningin Emma het kleine paleis aan het Voorhout.

Inderdaad: het kleine paleis.

Vergeleken bij de grote gebouwen van het Noordeinde en van Het Loo — in dit laatste alleen bevinden zich 400 kamers en zalen — is het inderdaad een klein huis. Het is echter zeer mooi ingericht en getuigt van een meesterschap bij de bouwheer. Achter de vestibule, die men aanstonds door de ietwat kleine deur binnentreedt, ligt het hoge trappenhuis, dat tot vrijwel alle zalen toegang geeft. Fraaie Louis XV-ornamenten sieren hier en daar nog de omlijsting der duren en de plafonds.

Achter het huis bevindt zich een kleine, doch zeer goed onderhouden en zeer fraai aangelegde tuin.

NEDERLAND

Het interview van de Indische eskader-commandant.

We hebben enkele weken geleden melding gemaakt van dit interview, waarin Commandant Helfrich bij een bezoek aan Singapore zou hebben verklaard: „Als Holland in oorlogstijd Singapore nuttig zou vinden, zal Engeland Soerabaja eveneens nuttig vinden."

En wat internationaal nog al de aandacht trok.

We lezen nu het interview geheel in het Batav. Nieuwsblad, overgenomen uit de Straits Times.

Het blad schrijft, dat het ondanks zijn beknoptheid op zeer opvallende wijze werd afgedrukt met een „headline" over de volle paginabreedte. Naar aanleiding van dit interview ontvingen wij, schrijft het blad, prompt een mededeling van de commandant Zeemacht, waarin deze vaststelt, „dat de eskader-commandant geen bevoegdheid heeft interviews te verlenen en evenmin gerechtigd of gemachtigd is besprekingen over defensiezaken met de Britse autoriteiten te voeren."

Het komt het blad voor, dat daardoor aan dit interview te veel eer is gedaan. Gezien lengte en formulering heeft de journalist even een praatje gemaakt met de eskader-commandant en dat in de krant gezet, wellicht zelfs niet geheel nauwkeurig de woorden van de kolonel volgende. En zelfs al had kol. Helfrich dit alles gezegd, zou het blad er slechts op aan te merken hebben, dat hij misschien wat te outspoken is geweest... en bij deze gelegenheid dingen heeft gezegd, die iedere Nederlander zegt, maar die hij beter niet had kunnen zeggen, in zijn positie. Alles bijeen zien wij toch bepaald geen reden om het geval al te ernstig op te nemen!

Als de nood aan de man mocht komen.

De „Ochtendpost" merkt naar aanleiding van het interview van kolonel Helfrich te Singapore o.m. het volgende op:

Wij vinden, dat de mededelingen van kolonel Helfrich doordacht en voorzichtig gezegd zijn. Doch als hij helemaal niets zeggen mag, is natuurlijk elk woord te veel.

In elk geval weten nu de Britten van Singapore buiten de regeringskring, dat de Nederlanders in de Archipel van plan zijn om een indringer te voet dwars te zetten en zich daarbij niet op een andere weermacht verlaten. Het is goed, dat zij dit gehoord hebben en met hen, de zo scherp-oplettende heren van het Noorden.

Dat in geval van nood de Britse weermacht te Soerabaja een even bruikbaar steunpunt vinden zal, als de Nederlandse te Singapore, mocht ook wel eens met nadruk worden opgemerkt.

In zoverre kan kolonel Helfrich's uitspraak slechts een nuttig effect hebben, ook voor de Nederlandse eer.

Hij liet duidelijk horen, dat wij niet op een ander zullen leunen in tijd van oorlog en in staat zijn hulp met hulp te vergoeden.

En dat mocht wel eens gezegd worden tot hen, die zo trots zijn op de kracht van Singapore.

Deraillementen.

Blijkens een bulletin van het Vredes Pers Bureau zijn verscheidene organisaties van het goede spoor gelopen en hebben zij deelgenomen aan het **„Rassemblement Universel pour la Paix"** in Brussel, waar het communisme hoogtij vierde.

Het behoeft niet te verwonderen, dat, nu de heer Albarda in het eenheidsfront opgenomen was, de **A.J.C.** haar principe om niet met communisten samen te werken, wijl die geenszins betrouwbaar zijn ten opzichte van de vrede — zoals zij op de bespreking voor het Wereldjeugdcongres verklaarde — heeft laten schieten en nu wel naar Brussel is gegaan. Wel willen wij hier even vermelden de namen van organisaties, waarvan niet verwacht kon worden, dat ze aan die communistische betoging zouden deelnemen en die zich door haar deelneming aan het Rassemblement ernstig vergalloppeerd hebben: **Centr. Bond van Ned. Verbruikscoöperaties, Chr. Nat. Vakverbond in Ned., Federaties van Chr. Ver. van en voor Vrouwen en Meisjes** (door ons ook al gesignaleerd naar aanleiding van de besprekingen voor het Wereldjeugdcongres), **Kamers van Koophandel en Fabrieken voor Drente, Haarlem en Omstr., Oost N. Brabant, Utrecht en Omstr. en voor de Veenkoloniën, Nat. Vrouwen Raad, Nat. Woningraad, Ned. Herv. Vereen. voor Geestelijke Volksgezondheid** (door communistische infectie?), **Patrimonium, Ned. Protestanten Bond, Ned. Ver. v. Vrouwen v. Vrijmetselaren, Orde v. Vrijmetselaren onder het Gorotoosten der Ned., Rotary International, Senaat van het Rotterdamsch Studenten Corps, Unie van Chr. Onderwijzeressen in Ned., Ver. v. Chr. Werkgevers en Groothandelaren in Ned., Ver. v. Ned. Octrooigemachtigden.**

Voorlopig zullen we nog maar aannemen, dat deze verenigingen door onachtzaamheid „erin gelopen" zijn. Doch wij zullen ze niet vergeten!

Wals (links) en Pijnenburg (rechts) de met een krans omhangen winnaars van de eerste Rotterdamse zesdaagse.

Kunstbroeders.

Hans van Bulöw, verscheen, nadat hij tot kapelmeester van een Duitse hofschouwburg benoemd was, voor het orkest met een pakje onder zijn arm. Met veel plechtigheid opende hij dit, en er kwamen uit te voorschijn twee en twintig potloden, die hij verdeelde onder de leden van het orkest met een lange redevoering waarin hij hen uitnodigde om ervan gebruik te maken tot het optekenen van zijn opmerkingen alsmede van de wijzigingen die hij in hun partijen zou brengen.

Nadat Hans von Bülow eervol ontslagen was, verschen zijn opvolger voor de lessenaar, hij opende een pakje en sprak:

— Ik heb vernomen dat mijn voorganger von Bülow toen hij zijn functie aanvaardde ieder uwer een potlood overhandigde met verzoek om zijn opmerkingen aan te te tekenen. Ook ik heren heb iets medegebracht, met uitnodiging om hiervan gebruik te maken om de aantekeningen van mijn hoogvereerde voorganger uit te wissen.

En de nieuwe dirigent overhandigde eveneens met veel plechtigheid aan iedere musicus... een stuk gomelastiek.

Openbaar Gehoor.

De Gouverneur van Curaçao zal ter gelegenheid van het huwelijk van H.K.H. Prinses JULIANA met Z.D.H. Prins BERNHARD Openbaar Gehoor verleenen ten Gouvernementshuize op Donderdagmorgen 7 Januari te 10.30 uur.

De Adjudant van den Gouverneur,

A. J. G. BOUTMY.

Prins Bernhard achter het stuur van zijn auto te Parijs, op het punt om te vertrekken naar de receptie te zijner eere in het gebouw der Nederlandsche legatie.

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.

(Nadruk verboden).

75)

Hij deed, of hij een monsterachtig iets had waargenomen en maakte hijgend zijn vuil katoenen hemd aan zijn hals los.

Daarna slenterde hij de gang in en begon levendig te fluisteren tegen den cipier. De kleine Cubaan gluurde mij aan; ik zeide ..., dat ik de eer had hem te groeten.

Hij mompelde iets verachtelijks tussen zijn tanden. N..., als hij geen behoefte had tegen mij te sp...eken, ik helemaal niet om het tegen hem ... doen. Het had mij namelijk getroffen, dat ... de lange, bleke man niemand anders wa... dan de tweede stuurman van de „Thames". Nichols, de echte Nikola el Escoces.

De Cubaan gromde plot...seling.

„U, senor, bent zeker ... een der spionnen van dien O'Brien. Zeg ... hem op te passen — dat ik hem gelast ... hem op te passen. Ik, Don Vincente Salazar ... de Valdepenos y Foril y..."

Ik herinnerde mij de na... m; hij had vroeger Seraphina het hof gemaakt — en was door juez O'Brien uit de weg geruimd. Met een koddig fronsen der wenkbrauwen vol zwaarwichtige betekenis ging hij voort:

„Morgen verlaat ik deze plaats. En uw landgenoot is heel bang, senor. Laat hem bang zijn! Laat hem bang zijn! Duizend spionnen kunnen hem nog niet redden."

De lange cipier schoot haastig naar binnen en stond buigend tussen ons in. Kruiperig bad hij den Cubaan om verontschuldiging dat hij mij bij hem had moeten binnenleiden. Maar de kamer was de beste van de plaats en ter beschikking van de gevangenen van don juez O'Brien. En ik was een voornaam Caballero.

De hemel wist, wat ik al niet had gedaan in Rio Medio. Gebrand, gemoord, geroofd...... De senor juez was erg verbolgen op mij, naar 't scheen. Bij die woorden snelde de Cubaan dadelijk op mij toe, of hij me wilde omhelzen.

„De Inglesito van Rio Medio!" zeide hij. „Ha, ha! Veel heb ik van den senor gehoord. Veel van zijn dapperheid. Heel veel verhalen! Ha, maar laat hem oppassen! Ik zal u redden, senor — ik, Don Vincente Salazar."

Hij stelde mij zijn kamer ter beschikking — een vertrek, opmerkelijk kaal, op zijn eigendommen na: zilveren kandelabers, een gedreven zilveren schotel, zo groot als een fonteinbekken. — Zij waren misschien gesiceleerd door Cellini — zulke voorwerpen zag men in die dagen veel op Cuba, en Don Vincente Salazar was de persoon om ze te bezitten. (Later, in de tijd van de eerste opstand werd zijn achtspannig-ezelstuig te Parijs verkocht voor vierduizend pond, om het goud en de parelen, waarmee het bezet was.)

De atmosfeer in de kamer was muf, zei hij, maar zijn bediende zou komen om sandelhout te branden en de stank met waaiers weg te slaan.

„En morgen!" zeide hij met rollende ogen, maar hield eensklaps op. „Señor", fluisterde hij, „is het waar, dat mijn hoog vereerde vriend, meer voor mij dan een vader, vermoord is — op aanstoken van die duivel? Is het waar, dat de señorita verdwenen is? Al die dingen worden verteld."

Ik zeide, dat het maar al te waar was.

„Ze zullen gewroken worden", verklaarde hij. „Morgen!... Ik zal haar vinden! Voor mij was zij bestemd door mijn hoog vereerde en beste vriend."

Hij nam een zwart fluwelen mantel van de tafel en trok die aan.

„Straks, señor, moet u alles vertellen. Heb geen vrees, ik zal u redden. Ik zal ze allen redden, die verdrukt worden door de gesel van het land... Verleen mij voor het ogenblik de gelegenheid te overwegen."

Hij sloeg zijn armen over elkaar en liet zijn ronde hoofd zakken.

„Helaas, ja! Helaas, ja!" zuchtte hij telkens onder zijn overpeinzing.

Eensklaps wees hij naar de deur.

„Señor", zei hij snel, ik moet lucht hebben. Ik stik hier. Kom mee in de gang..."

Op de gang ging hij naar het venster, dat op de binnenhof uitzag; hij stond in de schaduw met zijn armen gevouwen, zijn hoofd neerslachtig naar de grond.

„Señor", zei de Cubaan plotseling, „ik moet zijn lof uitspreken. Hij was een man van grote welwillendheid van onwrikbare adel, van onveranderlijke hoffelijkheid. Waar zullen we in deze ontaarde eeuw zijns gelijken vinden?"

„Hij hield op en uitte een kreet van verbittering.

„Als ik aan die Ier denk...", zeide hij. „Aan die O'Brien..."

Een bediende was bezig de hel-verlichte kamer in orde te brengen, die wij pas verlaten hadden. Salazar onderbrak zich weer om een paar bevelen te geven voor een gastmaal en richtte zich daarna weer tot mij:

„Ik zeg u, ik ben hier wegens het steken van een mes in de ruggegraat van een soort Madrileens embustero. — U gelooft toch niet dat die O'Brien mij hiervoor zoveel maanden heeft opgesloten gehouden? Omdat hij mij vreesde!... Aha! Ik stond op het punt hem aan de kaak te stellen bij de edele Don, die nu dood is. Ik stond op het punt te trouwen met de señorita, die nu verdwenen is. Maar morgen... zal ik zijn gekuip bloot leggen aan de gouverneur. U, señor, zult mijn getuige zijn! Ik strek mijn bescherming over u uit..."

Hij sloeg zijn armen over elkaar en sprak heel bedachtzaam:

„Señor, die Ier hindert me, en als iemand mij, don Vincente Salazar de Valdepenos hindert..."

Betekenisvol knikte hij met het hoofd.

„Señor, die man z'n leven is nog niet de prijs van acht ezels waard, wat de prijs is die ik voor mijn vrijheid betaald heb. Ik zou op dat ogenblik vrij kunnen gaan en staan, maar het past niet dat ik zou wegsluipen gedekt door de duisternis. In het volle daglicht vertrek ik, met mijn rijtuigen. En ten aanschouwe van mijn vrienden die evenals ik worden lastig gevallen door die intrigant... zal ik... zal ik..."

De man was een monomaan; maar zijn gepraat trof me en als ik O'Brien was geweest, zou ik mij niet op mijn gemak gevoeld hebben.

In de gangdonkerte verscheen een lange, slenterende gedaante. De Cubaan naast me schoot gastvrij naar voren.

„Vamos", zei hij kortaf; „aan het feestmaal." Hij wees met de hand naar de lichtende deuropening en trad opzij. Wij gingen binnen.

De derde man was ontwijfelbaar zeker de Nieuw-Schotlander-stuurman van de „Thames", de man die mij er van teruggehouden had, om die dag, waarop wij in de haven van Kingston aankwamen, Carlos te volgen. Hij kauwde op z'n tandenstoker, en bij het kreunend bewegen van zijn kaken, meende ik hem weer voor mij te zien, als eens ,tot het middel naakt, in zijn kooi in plaats van nu recht overeind in een rode broek en blauw hemd — allerlei van reusachtige lengte.